

dwars

Studentenblad Universiteit Antwerpen • www.dwars.be • Nummer 59 • Jaargang 9 • April 2010 • GRATIS

School is Cool!
Het poppentheater van Froe Froe
De docent getest
Lama's van de UA

Antwerpen

- 04 Cultuurweken op de UA**
Ultimo Animo en Calamartes
- 08 School is Cool is hot**
Rock Rally winnaar
- 23 Een valies vol**
Een online magazine vol twijfel

Onderwijs

- 11 Op rolletjes?**
Studeren met een handicap
- 15 Later word ik dierenarts**
Tussen droom en werkelijkheid
- 18 Centerfold**
Lama's van de UA
- 28 De docent getest**
Onderwijsevaluatie aan de UA
- 29 Kort**
Over onderwijs

School is Cool is hot

Warm of koud, we konden dit groepje moeilijk links laten liggen. Niet alleen kunnen ze op dit moment waarschijnlijk de Schelde laten verdampen, ze hebben zelfs een violiste! Hmmm, violistes. Oh, en het zijn allemaal (ex-)studenten van de UA, dat ook nog eens. Redenen te over dus.

Later word ik dierenarts

Veel mensen die dierenarts willen worden, zullen wel beelden hebben van schattige puppies en kalfjes en eventueel Chris Dusauchoit. Ik denk vooral aan tot aan de elleboog in... Maar voor je zo ver bent, moet je door de opleiding heen en die is, zo blijkt, niet van de poes.

Inhoud

dwars 59

Cultuur

- 14 Cultuuragenda**
Waarheen in april en mei?
- 20 De poppenkast van Froe Froe**
Interview met Marc Maillard
- 32 De Bromvlieg**
Theatergezelschap van de UA
- 34 Woord & Beeld**
Puzzel
- 35 Research Monthly**
Het mopje van de maand
- 35 dwars luistert naar ...**
De soundtrack van dit nummer

Maatschappij

- 03 Editoriaal**
Heil Jezus?
- 24 Hoe laat is het?**
De dagen worden korter
- 26 YouTube**
De weg naar eeuwige roem?
- 30 Films met een geweten**
One World Film Festival

Poppenkast van Froe Froe

Poppen zijn angstaanjagend. Dat is geen persoonlijke mening, maar een wetenschappelijk feit. Wat voor soort mens gebruikt deze creaturen om anderen te entertainen? *dwars* trok op interview naar de artistieke en zakelijke leider van poppentheater Froe Froe.

De docent getest

Er zijn waarschijnlijk heel wat studenten die alle mails over docentenevaluaties ongeopend weggooiden. Ze worden toch gewoon geklasseerd, nietwaar? Nee hoor, zorgvuldig geanalyseerd en opgevolgd. Inspraak volgens de regels van de onderwijsevaluatie.

Heil Jezus?

editoriaal

Roepen tot je gehoord wordt, of toch roepen tot je de tegenpartij overstemt, het is een veel voorkomende modus operandi geworden, al valt het niet echt nieuw te noemen. De lezing die Benno Barnard op 31 maart had moeten geven, werd - nog voor de man goed en wel zijn mond had opengetrokken - onderbroken door het geroep van een stuk of wat radicale moslims (het lijkt veilig om daar vanuit te gaan), waardoor het geheel uiteindelijk afgelast werd. Lullig? Zeer zeker. Onverwacht? Niet echt.

Voor alle duidelijkheid, het hele concept 'wie iets zegt dat mij niet aanstaat, probeer ik het zwijgen op te leggen' is verwerpelijk. Ook Sharia4Belgium, de website die aan de oorsprong lag van de verstoring, valt niet toe te juichen. Misschien moeten we het in het vervolg hebben over een scheiding van religie en staat, in plaats van een scheiding van kerk en staat, zodat niemand denkt dat het enkel over de katholieken gaat. Maar het is ook niet nodig om paniek te gaan zaaien en te doen alsof we 'onze cultuur' (wat dat ook moge betekenen) tegen de islam moeten beschermen, zoals ook Benno Barnard beweert.

Barnard is helemaal geen heilig boontje, hoezeer hij ook dweept met de joods-christelijke traditie. De symboliek van het meenemen van lijfwachten van het Vlaams Belang zal een belezen man als hem ongetwijfeld niet ontgaan zijn.

De reden die hij opgaf, namelijk dat hij geen bescherming kreeg van de politie, lijkt ook wat absurd, aangezien er agenten in burger in de zaal zaten en uniformen klaarstonden.

Maar zelfs als we de provocerende titel van de geplande lezing, 'Het islamdebat: Leve God, weg met Allah', naast ons neerleggen en enkel kijken naar wat Barnard vertellen wou (fragmenten ervan zijn terug te vinden op de website van Knack), toont er zich enkel een kleine man met een mank discours. Hij roemt de joods-christelijke traditie omdat ze de wortels in zich zou hebben van het atheïsme en vergeet terloops dat de islam evengoed een evolutie is van diezelfde joods-christelijke traditie, én dat het atheïsme helemaal niet de uitvinding van JHWH is. De Boeddha, iemand?

Waar Barnard zich echter volledig blootgeeft en zijn affiniteit met het gedachtegoed van het Vlaams Belang laat zien, is in het wild om zich heen schoppen dat hij achteraf deed. Misschien heeft u het wel gehoord, dat onze universiteit de sharia zou aanleren en dat we een bastion zouden zijn voor salafisten en zo voort en zo verder. En dat "ethisch hoogstaande moslims" zich tegenover hem verontschuldigd hebben "voor iets waar zij part noch deel aan hadden" ontroerde hem. Moet onze pastorale dienst zich dan ook verontschuldigen aan iedereen die het slachtoffer werd van pedofiele katholieken?

Rechtzetting: In het artikel 'Als de polen op straat komen' in *dwars* 58 werd STeR als organisator van de anti-NSV betoging vermeld. De betoging ging echter uit van Blokkbus-ter, waarvoor onze excuses.

!! QUIZ !!

Op donderdag 29 april om 19u: *dwars* film- en muziekquiz in de resto! Kijk op onze facebookpagina voor meer informatie!

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campusen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Dit nummer werd afgesloten op 12/04/2010. Oplage: 2.700 exemplaren. V.U.: Folker Debusscher, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Folker Debusscher **Adjunct-hoofdredacteur** Sarah Schrauwen **Redactiesecretaris** Tom Vingerhoets

Eindredactie Floris Geerts (verantwoordelijke), Frie Vandemeulebroucke, Kim Overlaet

Redactie Amber Daniëls, Jonathan Debeer, Yannick Dekeukelaere, Daan Hafkamp, Hannelore De porte, Anne Hammers, Celien Joppen, Lieselotte Joppen, Alizé Keusters, Laura Meyvis, Jente Ottenburghs, Sarah Van Alsenoy, Ariadne Van den Broeck, Esther van der Schoot, Cedric Voets

Fotografie Jonathan Debeer (verantwoordelijke), Tijl De Bock, Laura Meyvis, Jente Ottenburghs, Benjamin Theys **ICT** Tom Vingerhoets **Vormgeving** Celien Joppen, Sarah Schrauwen (verantwoordelijke) **PR** Celien Joppen, Tom Vingerhoets **Cartoon** JangoJim **Drukkerij** Favorit **Werken mee aan dit nummer** Charlotte Briers, Vincent Jauniaux, Alexia Leysen, Dries Willems

E-mail contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Twee (dezelfde) cultuurweken op de UA

WAAROM WERDEN CALAMARTES EN ULTIMO ANIMO LOS VAN ELKAAR GEORGANISEERD?

TEKST: FLORIS GEERTS • FOTO'S: TIJL DE BOCK (p. 5), LAURA MEYVIS (p.7) & VINCENT JAUNIAUX

Cultureel verantwoord zijn en studentenclubs worden niet meteen met elkaar geassocieerd. Wat blijkt echter voor het tweede jaar op rij? In de maand maart organiseerden de cantussende, feestende, caféhangende of katerende praesidumleden een heuse cultuurweek. Aan de Stadscampus werd Calamartes voor de tweede maal georganiseerd, aan de overzijde van de ring vond Ultimo Animo voor het eerst plaats. De Universiteit Antwerpen draagt graag haar steentje bij, maar toch liep er in onze fijne gefuseerde instelling ergens iets mis. En dat zit meerdere mensen dwars.

Voor alle duidelijkheid: iedereen die in dit artikel aan het woord wordt gelaten, spreekt uit eigen naam.

Laten we even teruggaan naar vorig jaar, meer bepaald 13 maart 2009, wanneer de rector een afsluitende speech geeft op Calamartes. Iedereen die met het project te maken heeft is aanwezig, waaronder iedereen van

Unifac, de studentenverenigen, VUAS op uitnodiging van Unifac, de cultuurfunctionaris van de UA, Linda Schools, en verschillende andere diensten. Die avond maakt rector Alain Verschoren een belofte: "Volgend jaar zal de UA ervoor zorgen dat Calamartes zeker doorgaat." Luid applaus is het logische gevolg. Op 4 februari 2010 krijgen de organiserende studentenverenigen van Calamartes echter een verontrustende e-mail van Unifac:

“

Linda Schools:

**8.000 euro voor een spiegelent
waar slechts veertig man in zit, is
belachelijk**

”

"Wij organiseren woensdag 10 februari om 18.00 een spoedvergadering over Calamartes. Er zijn de laatste tijd enkele vragen gerezen over de (financiële) haalbaar-

heid van het project." Uiteindelijk blijkt Unifac enkele duizenden euro's minder te hebben dan vooropgesteld was. Daarbij heeft Unifac de nodige pech gekend. Het subsidiedossier voor de Stedelijke Jeugdendienst, dat vorig jaar wel werd goedgekeurd, kreeg namelijk een negatief antwoord. "Daar bovenop wilde de universiteit het budget voor Calamartes halveren", zegt Annick De Meyer, cultuurverantwoordelijke van Unifac. Dan is het vijf voor twaalf, want een maand later zou Calamartes normaal gezien doorgaan. Op die spoedvergadering wordt iedereen meteen gerustgesteld. De rector geeft zijn fiat, hij zal de kosten dekken. De totale financiële steun van de universiteit is zelfs groter dan vooraf overeengekomen. Voorts zijn Mathias Mallentjer, oud-Unifac en oprichter van Calamartes, en Sander Claessens oud-praeses van Wikings-NSK, aangesteld als crisismanager.

Ondertussen worden aan de buitencampussen de eerste affiches van Ultimo Animo opgehangen. Deze eerste cultuurweek van ASK-Stuwer zal van 1 tot en met 5 maart doorgaan op campus Drie Eiken. De studentenkoepel

van de buitencampussen zal dan ook een spiegelent op het Universiteitsplein zetten.

GEBREK AAN COMMUNICATIE KOST VEEL GELD

Mathias Mallentjer steigerde toen hij deze affiches zag. “Op de dag dat wij het nieuws kregen dat er geen geld was, zie ik dat er een spiegelent op de buitencampus zal staan. Ik was kwaad. Hoe komt het dat wij er niets van wisten?” Er is binnen VUAS nooit contact geweest over een cultuurweek die ASK-Stuwer zou organiseren. “We kwamen echt uit de lucht gevallen”, zegt Hera Aerts, mede-cultuurverantwoordelijke bij Unifac. Unifac en Mallentjer hekelen het gebrek aan communicatie van ASK-Stuwer. “Als je ook zo’n cultuurweek wil organiseren, moet je dat toch samen doen”, vindt Mallentjer. “De gezamenlijke kostprijs van die twee spiegeltenten zou 40 procent goedkoper zijn, net als andere kosten. Bovendien kan je de subsidieaanvragen dan bundelen.” Verder is Mallentjer ook niet te spreken over de gemiste mogelijkheid van ASK-Stuwer om een andere, goedkopere oplossing te zoeken voor de locatie. “Je mag echt alles kopiëren van Calamartes, maar niet de spiegelent”, zegt Mallentjer geagiteerd. Zo’n tent kost niet alleen handen vol geld, maar is volgens hem ook de enige manier om Calamartes te laten doorgaan op het Hof van Liere. “Ze hebben daar weilanden, ze kunnen er andere tenten zetten, die tot 4.000 euro minder kosten.”

Dit ontbreken van een vloeiende communicatie is volgens Aerts nog maar eens het bewijs dat de Stadscampus en de buitencampussen twee verschillende werelden

De spiegelent op het Hof van Liere

zijn. “Calamartes of een cultuurweek zou net een project kunnen zijn om als één groep naar buiten te komen.” Bizar dat ASK-Stuwer niet eerst even contact opnam met zusterorganisatie Unifac. Die hadden immers al ervaring opgedaan met Calamartes vorig jaar. “Bruno De Loght (*hoofd van Studentgerichte Diensten, nvdv.*) heeft in het begin van dit academiejaar wel eens gezegd dat ASK-

Stuwer ook iets ging doen, maar dat zou iets totaal anders zijn”, vult De Meyer aan. Nadien kreeg Unifac per e-mail een uitnodiging voor Ultimo Animo. Waarop een antwoord kwam in naam van het voltallige team van Unifac om ASK-Stuwer succes te wensen met hun project.

DE ROL VAN DE CULTUURDIENST

Een oplossing is volgens Mathias Mallentjer een cultuurfunctionaris die beide cultuurweken op elkaar afstemt. De Universiteit Antwerpen heeft zo iemand in dienst. Op het departement Studentgerichte Diensten werkt Linda Schools voor het cultuurbeleid. Op haar UA-webpagina staat het volgende te lezen: “Tevens wil de cultuurdienst nieuwe initiatieven ontwikkelen en wil samenwerkingsverbanden en organisatievormen implementeren. En heeft eveneens als taak de culturele actoren en culturele activiteiten van groepen binnen de Universiteit Antwerpen op elkaar af te stemmen en eenduidig te communiceren.” De cultuurfunctionaris wil zeer graag steun bieden, maar heeft geen vragen van Unifac en ASK-Stuwer gehad. “Ik wil zeker helpen, maar ik ben niet gecontacteerd geweest. Calamartes is een fantastisch project dat haar welslagen heeft bewezen, daar mag ik me toch niet mee bemoeien.” Unifac bevestigde de woorden van Schools: “Het was meteen duidelijk dat Unifac het project zelf zou leiden. Achteraf gezien hadden we misschien wel meer aan haar kunnen vragen”, verklaart Annick De Meyer. Schools gaat zelfs verder: “Net zoals Unifac heb ik via onduidelijke affiches moeten vernemen dat Ultimo Animo werd georganiseerd.” Op dat moment wil Schools nog wel een helpende hand reiken. “In samenwerking met het cultureel centrum in Wilrijk, De Kern, kon er voor Ultimo Animo een band geboekt worden”, verduidelijkt de cultuurfunctionaris. Deze hulp is volgens Schools door de studentenkoepel geweigerd.

De taak van de de cultuurdienst bestaat er overigens niet in om het hele project te bekostigen. Wat meteen een reactie is op oud-praeses van ASK-Stuwer, Peter

“

Mathias Mallentjer:

Zonder rector Alain Verschoren was Calamartes niet door gegaan

”

Hellinckx. Hij zei in december in *dwars* dat Calamartes eigenlijk betaald moet worden door de cultuurdienst. “Ik kan studenten wel de nodige informatie geven over hoe ze hun project kunnen realiseren”, aldus Schools. Voorts doet ze er alles aan om cultuur binnen de universiteit te brengen. “Momenteel zit ik samen met 5 voor 12 en Villanella, die samen ook De Nachten organiseren, om een literair festival uit te werken op de UA.” Al zegt ze er meteen bij dat het vooral gericht is op de Stadscampus. “Op de buitencampus zit nu eenmaal een ander publiek, waar je anders moet op inspelen.” Mallentjer had nochtans meer hulp van de cultuurdienst verwacht: “Dat

ze ons geen geld geven, tot daar aan toe. Maar ik vind het wel vreemd dat ze ons beleidsmatig ook niet ondersteunen. We kunnen niet eens bekertjes voor koffie krijgen.” Al heeft Unifac ervoor gekozen het hele project naar zich toe te trekken. Mallentjer voegt er wel meteen aan toe dat de universiteit een fantastische partner is om mee samen te werken. “We hebben het geluk dat rector Alain Verschoren er is, zonder hem was Calamartes niet door gegaan. Ik wil het een andere rector wel eens zien doen.”

Verder zegt Linda Schools dat het niet haar taak is om de contacten tussen Unifac en ASK-Stuwer te verzorgen, ook al gaat het hier toevallig over twee cultuurprojecten. “Dit jaar studeer ik af, de universiteit mag altijd bellen om projecten zoals Calamartes of Ultimo Animo te coördineren”, komt Mallentjer nog schalks uit de hoek. Schools betreurt de gebrekkige samenwerking met ASK-Stuwer. “Vorig jaar verliep alles prima met Peter Hellinckx en Maarten Vanderhenst. Dit jaar zou ik de samenwerking slecht durven noemen.” De teleurgestelde cultuurfunctionaris zegt al uit te kijken naar het nieuwe ASK-Stuwerpraesidium om de draad van vorig jaar weer op te pikken.

ULTIMO ANIMO, FLAUWE CALAMARTES-KOPIE

De productiekosten van een cultuurweek zijn hoog. We nemen de planning van Ultimo Animo erbij. Een praatcafé in de spiegel tent, TD in de Konijnenpijp, fortwandeling, cultuurwandeling, gratis filmavond in Metropolis en galabal. “Je moet eens nagaan hoeveel uur ASK-Stuwer in die spiegel tent heeft gezeten. (Een 36-tal uren, nvdr.)

Een spiegel tent zetten om naar de Metropolis te gaan, wat heeft dat met cultuurparticipatie te maken?” durft Mallentjer Ultimo Animo in vraag te stellen. Ook de cultuurfunctionaris, Linda Schools, vindt een activiteit die zo veel geld kost ongehoord: “8.000 euro voor een spiegel tent waar slechts veertig man in zit, is belachelijk.” Schools gaat zelfs verder: “Calamartes is een succes. ASK-Stuwer heeft daar een kopie van willen maken, maar het werd dan nog eens een flauwe kopie die geflopt is.” Toekomstig Unifac-voorzitter, Hera Aerts, is veel milder: “Het kan nooit de bedoeling van ASK-Stuwer zijn geweest om een platte kopie te maken.”

ASK-Stuwer wenste eigenlijk niet te reageren om zich niet te mengen in een partijtje modder gooien, maar zei nog wel dat hun spiegel tent niet zoveel geld kostte. “We hebben misschien niet veel troeven aan de buitencampussen, maar al die technische voorzieningen hebben we zelf gedaan”, reageert oud-praeses Peter Hellinckx. Daar voegt huidig praeses Delphine Draelants nog aan toe dat een flauw afkooksel van een fantastisch project als Calamartes nog steeds geweldig is. “Een flop zou ik het dan ook niet durven noemen. Onze ervaring is dat zowel de studenten als de rector en Vlaams minister-president Kris Peeters wel enthousiast waren.” ASK-Stuwer vraagt zich wel af of dit Schools’ persoonlijke mening is, of dat dit ook de mening is van de cultuurdienst.

Eén van de sterktes van Calamartes is de samenwerking met de hele campus. Niet alleen Unifac organiseert deze week, maar ook verschillende studentenverenigingen en zelfs uw favoriete blad *dwars*. Aan de andere campussen van de Universiteit Antwerpen organiseert

“

Linda Schools:

Ultimo Animo is een flauwe kopie die geflopt is

”

ASK-Stuwer Ultimo Animo zelf, al kaderde deze cultuurweek in de festiviteiten van het vijfjarige bestaan van ASK-Stuwer. “Uiteraard ben je verplicht om je vijfjarige bestaan te vieren. Het deed enkel pijn dat ze hetzelfde deden, zonder dat ze ons contacteerden. Daarin kan ik de frustraties van Mathias (*Mallentjer*) ook wel begrijpen”, zegt De Meyer. Naar volgende edities toe wil ASK-Stuwer de samenwerking aan de Stadscampus zeker navolgen. Volgens Draelants zijn er al heel wat clubs enthousiast, “Al moeten we nu nog samenzitten om alles concreet in te vullen. Het is wachten op de nieuwe praesidia.” Beide koepels zeggen wel dat er zeker de wil is om volgend jaar samen te werken. De huidige vice-

praeses van ASK-Stuwer, Sten Luyckx, en de nieuwe voorzitter van Unifac, Hera Aerts, hebben daar al een gesprek over gehad. “Sten (*Luyckx*) is op de afsluitende receptie van Calamartes naar mij gekomen met de vraag of we volgend jaar willen samenwerken”, weet Aerts nog te vertellen. Voor Peter Hellinckx lijkt het ook het beste dat er eerst eens wordt samengezeten met alle betrokken partijen. ■

Antartik is een meerdaagse kunst- en cultuurhappening, georganiseerd door de Antwerpse hogescholen en de Universiteit Antwerpen, die projecten verzamelt en op de verschillende campussen over heel Antwerpen toont. Docenten van de kunst- en cultuuropleidingen en andere docenten van de Antwerpse hogescholen en de universiteit zetten samen met studenten kunstzinnige samenwerkingsprojecten op. Dit project is meermaals aangehaald door zowel Unifac als ASK-Stuwer als het over de subsidies gaat die de Universiteit Antwerpen aan beide cultuurweken geeft. Al heeft de universiteit daar niet rechtstreeks mee te maken. Linda Schools licht toe dat het overgrote deel van Antartik door de stad Antwerpen wordt gefinancierd. “Het hele project kost 25.000 euro”, zegt Schools, “20.000 euro wordt door de diensten Onderwijs en Cultuur betaald. Die overige 5.000 euro wordt betaald door Stuvant, de koepel van sociale diensten van de Associatie Universiteit & Hogescholen Antwerpen.” Die 25.000 euro vindt Schools niet eens veel geld voor zo’n project als Antartik. “8.000 euro voor een tent waar maar veertig man op af komt, is daarentegen wel veel geld”, besluit de cultuurfunctionaris.

Een klein half jaar geleden richtte Johannes Genard de band School is Cool op. Vandaag kan een interview enkel op de dag van de *dwardsdeadline* en tussen twee lessen door. Voor ik mijn eerste vraag kan stellen, poseert de frontman op de Ossenmarkt nog even voor een fotograaf van een landelijk dagblad. Of hoe de Rock Rally van studenten rocksterren maakt.

Waren jullie verrast?

JOHANNES GENARD (*zang, gitaar, basdrum*) We hoopten op het podium te geraken, maar toen de derde en zeker toen

de tweede plaats gekend was, dachten we: jammer.

MICHAEL VAN OSTADE (*basgitaar*) Ik denk dat toen de eerste plaats werd afgeroepen, er bij iedereen van de groep iets in het hoofd stopte met functioneren. Iedereen rond ons was naar ons aan het glimlachen.

GENARD Vervolgens trokken Andrew en Matthias, respectievelijk onze percussionist en onze drummer, om een of andere reden hun kleren uit en sprongen met de blote borst tegen elkaar aan. Voor we het goed en wel beseften, stonden we weer op het podium.

Dat was het podium van de AB. Ooit al voor zoveel volk gespeeld?

GENARD Nee, daar stond 1.500 man. Natuurlijk hebben we nog nooit voor zoveel volk gespeeld! En dat zal nog wel eventjes zo blijven ook.

En wat dan met festivals?

GENARD (*realiseert zich weer wat zijn groep net gewonnen heeft*) Ah ja, dat is ook waar. Misschien wel op festivals.

Waren jullie zenuwachtig?

GENARD Ik kan gewoon niet zenuwachtig zijn. Ik moet mij namelijk concentreren op de microfoon voor mij, de gitaar in mijn handen en de basdrum aan mijn voeten. Dat is zo veel tegelijkertijd dat het alleen maar fout kan lopen door

ook nog eens na te moeten denken.

Deze groep bestaat nog maar sinds september en is vooral Johannes zijn project. Hoe begin je daaraan, aan een nieuwe groep?

GENARD Wel, ik had zin om eens iets helemaal anders te doen dan met Leaf People (*groep met o.a. Johannes, Michael en Andrew van School is Cool, nvdr.*).

VAN OSTADE Leaf People bestaat trouwens nog, hè.

GENARD Ik wou eens geen elektrische gitaren - niet dat ik Björk ben, maar toch: eens iets anders. Ik heb ook echt bewust gekozen welke instrumenten erbij moesten en welke rol deze zouden krijgen. Zo bepaalt de bas de grondtoon, de viool heeft een bepaalde functie, enzovoort.

Michael, hoe is het trouwens om met je broer Andrew in groepjes te spelen?

VAN OSTADE Dat gaat heel goed. Vroeger hadden we wel eens discussies waarin hij zei dat Radiohead voor *pussies* is, maar dat is gebeterd. Ik vind nu dat Andrew een betere muzieksmaak heeft dan ik. Tegenwoordig vraag ik hem zelfs om muziektips.

Ik vind jullie muziek heel positief en *catchy*.

GENARD De muziek zelf is wel positief, maar de teksten vinden hun herkomst in de donkerste krochten van de filosofie.

Jullie stralen toch een bepaalde gastvrijheid uit. Een beeld dat alleen maar versterkt wordt doordat jullie de andere bands mee het podium op vroegen toen jullie na de overwinning een bisnummer speelden.

VAN OSTADE Dat gebeurde toen eigenlijk heel natuurlijk.

GENARD Het is niet dat wij er een Eurovisiesongfestival van wilden maken, hoor. Achteraf zei een jurylid dat zoiets in dertig jaar Humo's Rock Rally nog nooit was gebeurd. De angst bestaat natuurlijk dat de 'verliezende' groepen denken: *fuck off*. Gelukkig was dat niet het geval.

Bij Studio Brussel zijn ze alvast fan van het nummer 'New Kids in Town'. Dat nummer kan niet anders dan een zomerhit worden. Moeten jullie dat nu snel snel gaan opnemen?

GENARD Het is wel duidelijk dat 'New Kids in Town' erg in

“

StuBru zal ons draaien, terwijl veel bands met hun singles moeten leuren!

”

de smaak valt. StuBru heeft ons zowat verzekerd dat ze dat veel zullen draaien. En dat terwijl veel bands met hun singles moeten gaan leuren!

Over de zomer gesproken...

Michael haalt een A4'tje boven om een waslijst aan festivals op te sommen.

Handig om een goede manager te hebben?

GENARD Wij zijn echt met ons gat in de boter gevallen. Ons management (*Keremos, nvdr.*) heeft het aangedurfd om

ons nog voor de preselecties van de Rock Rally, zonder ons ooit live te zien, te contracteren. Zelfde verhaal met het boekingskantoor (*Busker, nvdr.*). Dat die mensen ons direct hebben gesteund, dat zullen we niet snel vergeten.

VAN OSTADE Ze doen echt ongelooflijk veel voor ons. Elke dag krijgen wij mails of worden wij gebeld met voorstellen. Wij moeten eigenlijk niet meer doen dan ja of nee antwoorden.

Staat het management erop dat Johannes' stippengitaar en Andrews Bretellen vanaf nu deel uitmaken van jullie voorkomen?

GENARD (*lacht*) Zeker niet. Wat ze wel doen is ons advies geven. Zoals met de verplichte cover in de halve finales. Toen heeft het management aangeraden iets van Talking Heads te spelen, omdat ze onze andere cover niet zo toepasselijk vonden. Eigenlijk is het management een geweldig klankbord dat ons nooit iets opdringt.

We moeten het ook even over de naam hebben. Waarom School is Cool?

GENARD Die is er gekomen toen ik voor MySpace een naam moest bedenken. Je mag de naïviteit die de naam uitstraalt sarcastisch interpreteren. Een beetje in contrast met de teksten van mijn nummers.

VAN OSTADE Beter zo. Anders wordt het allemaal wat te *emo*.

GENARD School is Cool klinkt minder aanstellerig dan The Tear on My Face, om maar iets te zeggen.

VAN OSTADE The Tear on My Face. Dat vind ik nu eens een goede naam. ▶

GENARD Tom Barman en Eppo Janssen vinden onze naam alleszins uitstekend.

En ik kan als titel 'School is Cool is hot' nemen.

VAN OSTADE Waarom niet 'School is Cool is cool'?

Jullie hebben allemaal een UA verleden? Is universiteit cool?

GENARD Zeker! Ik doe Filosofie en ik doe dat echt graag. Ik wil in interviews niet te snel beginnen over de inspiratie die ik uit filosofie haal voor zowel de muziek als de teksten omdat dat nogal pedant overkomt. Filosofie heeft echter wel een invloed. Ik vind het zo interessant, voornamelijk die positie tussen wetenschap en kunst. Er wordt wel gezegd dat je er 'niets mee kan doen', maar dat vind ik niet waar. Bovendien ben ik toch al enige tijd van plan om muzikant te worden. *(lacht)*

VAN OSTADE Ik heb hier maar heel eventjes gezeten. Het plan was om een master Communicatiewetenschappen aan de universiteit te doen, maar man, was dat saai. Nu studeer ik Audiovisuele Kunsten aan het Sint-Lucas.

GENARD Handig voor eventuele videoclipjes.

VAN OSTADE Andrew (*Van Ostade, percussie, nvdr.*) heeft hier twee jaar Taal- en Letterkunde gevolgd. Hij is nu bezig met toelatingsproeven voor acteeropleidingen.

GENARD Nele (*Paelinck, keyboard en viool, nvdr.*) heeft hier Geschiedenis en een manama Cultuurmanagement gestudeerd. Matthias (*Dillen, drums, nvdr.*) volgt net als ik Filosofie.

Wat vinden jonge Antwerpse muzikanten van de scene in hun stad?

GENARD Ik vond de laatste van dEUS wat minder.

Ik heb het over iets nieuwere groepen.

GENARD Ik ben een megafan van The Hickey Underworld.

Terecht. Zij hebben ook de Rock Rally gewonnen om vervolgens als *artist in residence* in Trix rustig aan hun plaat te werken.

GENARD Ik zou ook wel *artist in residence* willen worden. Trix is echt geweldig.

En Scheld'apen?

GENARD Daar hebben we twee keer opgetreden voor onze

groep goed en wel een groep was.

Welke bands kunnen jullie nog aanraden?

VAN OSTADE Ik heb net Vampire Weekend ontdekt.

GENARD Eindelijk.

Bij het laatste optreden van Vampire Weekend in de AB werd er met confetti gegooid. Bij jullie ook. En er zijn wel meer gelijkenissen.

GENARD Blij dat je dat zegt, want tot nog toe worden wij nogal vaak vergeleken met Mumford & Sons, terwijl School is Cool eerder de stijl heeft van Vampire Weekend (de Afrikaanse invloeden) en Arcade Fire. Ik luister trouwens vaak naar Afrikaanse muziek. Wat een ritmes!

Hebben jullie ter afronding nog een wens voor jullie zelf?

VAN OSTADE Een lief.

GENARD Leven van de muziek, maar dat zal nog wel een jaar of tien duren.

VAN OSTADE Maak daar drie van. ■

OP ROLLETJES?

Studeren met een fysieke beperking aan de Universiteit Antwerpen

TEKST: ANNE HAMMERS • FOTO: JONATHAN DEBEER

Studenten met een functiebeperking zijn de laatste jaren vaak in het nieuws geweest. Het Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs (SIHO) probeert sinds kort om de participatie van studenten met een functiebeperking aan de Vlaamse universiteiten en hogescholen te verbeteren. In Antwerpen lijken met name studenten met een fysieke beperking een zeldzame verschijning. Dit was voor ons een reden om het beleid en de faciliteiten van de universiteit eens onder de loep te nemen. Loopt bij ons alles op rolletjes en is de UA werkelijk zo laagdrempelig als ze beweert? Of kunnen er nog enkele hinderpalen worden weggenomen? *dwars* sprak met studenten, studentenbegeleiders en professoren en zocht het uit.

In het beleid van de Universiteit Antwerpen inzake studenten met een functiebeperking staat de student zelf centraal, zo melden Danny Boeykens en Annelore Ottoy,

“

Het grootste probleem op de Stads-campus lijkt de slechte kwaliteit van de wegen en voetpaden, die zeer moeilijk begaanbaar zijn voor rolstoelgebruikers

”

studentenbegeleiders aan het Studenten Informatiepunt (STIP). Iedere student met een functiebeperking aan de UA kan aanspraak maken op zogenaamde 'bijzondere

faciliteiten', zoals bijvoorbeeld extra examentijd of een eigen parkeerplaats. De studenten mogen echter zelf beslissen of ze van deze faciliteiten gebruik willen maken en ze zijn nergens toe verplicht. Het initiatief hiervoor dient dan ook van de student zelf te komen. Bij zijn inschrijving ontvangt elke student een formulier waarmee bijzondere faciliteiten kunnen worden aangevraagd. Hierop staan ook de contactgegevens van de verschillende zorgcoördinatoren. Het is dan aan de student om contact op te nemen met het STIP. “Hierdoor stemt het aantal studenten dat bij ons geregistreerd staat dus niet overeen met het feitelijke aantal studenten met een beperking dat aan de UA studeert. Dit zien wij echter als een goed teken, aangezien een groot aantal studenten zich dus prima kan redden met de basisvoorzieningen die er al zijn. Wanneer iedereen van de bijzondere faciliteiten gebruik zou maken, zouden ze immers niet meer ▶

bijzonder zijn”, aldus Danny Boeykens. Dit academiejaar staan er zo’n 200 studenten bij het STIP geregistreerd. Slechts 25 van hen hebben een fysieke beperking.

NIET BETUTTELEND

Eén van de ‘niet-geregistreerde’ studenten met een fysieke beperking is Inge, die sinds de kleuterschool in een rolstoel zit. Inge is tevreden met het beleid van de UA.

“Onlangs was ik op een infodag van de K.U. Leuven vanwege een masteropleiding die mij aansprak. Daar werd er echter aangedrongen op een gezamenlijk gesprek met alle betrokken docenten, om mijn handicap te bespreken. Dat vond ik nergens voor nodig.” De zelfstandigheid en de vrijheid die studenten aan de UA wordt geboden is volgens Inge dan ook erg belangrijk. “Het is goed dat er diensten worden aangeboden, maar hulp moet niet worden opgedrongen.”

Jo Lebeer is professor Geneeskunde op campus Drie Eiken en hij is gespecialiseerd in handicapstudies. Recent werd er door de UA, vanuit de Raad voor Maatschappelijke Dienstverlening, een Stuurgroep Diversiteit en Gelijke Kansen opgericht, waar hij ook deel van uitmaakt. Volgens Lebeer is het aantal fysiek of motorisch beperkte studenten aan de Universiteit Antwerpen relatief gezien veel te laag. Dit komt volgens hem juist door het feit dat studenten alles zelf moeten regelen, waardoor de UA studenten met een fysieke beperking eerder afschrikt dan aantrekt. Lebeer vindt dus dat de universiteit hier zelf wat meer initiatief moet nemen. In dit kader bepleit hij bijvoorbeeld het aanstellen van facultair verantwoordelijken, die het studietraject van studenten met een functiebeperking in goede banen leiden. De professor verwijst hier naar het voorbeeld van Italië, waar men een dergelijk systeem lang geleden al invoerde en waar de Universiteit La Sapienza in Rome alleen al 600 studenten met een fysieke handicap telt.

Het systeem zoals dat nu door het STIP wordt toegepast, blijkt in de praktijk echter wel goed te werken. Dit weet Jeroen ons te melden. Hij zit vanwege zijn beperking in

een elektrische rolstoel en heeft moeite met schrijven, waardoor hij bij schriftelijke examens recht heeft op extra examentijd. Bij zijn inschrijving werd hij direct aangesproken door studentenbegeleider Annelore Ottoy. Zij zocht vervolgens uit voor welke faciliteiten hij in aanmerking kwam. Ook Jeroen zegt tevreden te zijn met het beleid van de UA. “Ik wil liever niet te veel betutteld worden en het heeft weinig zin om dingen voor te stellen die ik niet nodig heb.”

GENT EN LEUVEN ROLSTOELVRIENDELIJKER?

In Gent test men op dit moment een systeem waarbij studenten met een functiebeperking zich verplicht moeten registreren. Professor Lebeer begrijpt de reactie van Jeroen en Inge, maar is toch voorstander van een dergelijk systeem. “Alleen op die manier is het mogelijk om een efficiënt solidariteitssysteem uit te bouwen en de studenten zo goed mogelijk te laten participeren in het onderwijs.”

Antwerpen kan sowieso nog veel leren van haar zustersteden Gent en Leuven, waar het gras niet per se groener lijkt te zijn, maar wel rolstoelvriendelijker. In Leuven voorziet het project ‘omkaderd wonen’ bijvoorbeeld al zeventien jaar in de huisvesting van studenten met een fysieke beperking. Hierbij leven studenten met en zonder functiebeperking samen in aangepaste studentenhomes, waarin de student 24 uur per dag kan rekenen op fysieke en sociale begeleiding. Het project telt inmiddels achttien woongroepen met elk tien à vijftien studenten.

In Gent kwam enkele jaren geleden de studentenvereniging ‘Wake up!’ van de grond, die zich speciaal richt op

studenten met een functiebeperking. Een nobel initiatief, maar het spreekt studenten Jeroen en Inge totaal niet aan. “Ik houd er niet van als mensen samenhokken omdat ze in een rolstoel zitten. Als het toffe mensen zijn, vind ik het geen probleem. Je hebt zo ook studentenclubs met alleen West-Vlamingen, daar zie ik het nut niet van in”, aldus Jeroen.

Dat de huisvesting van studenten met een fysieke beperking in Antwerpen nog een probleem is, daar weet Inge alles van. Zij was vier jaar geleden namelijk de eerste studente met een rolstoel die zich inschreef voor het studentenhome op de Stadscampus. Het gebouw werd dertig jaar geleden gebouwd en was totaal niet aangepast. Voor Inge kwam de UA echter met een creatieve oplossing door voor te stellen om de extra kosten voor een ander, aangepast kot grotendeels te vergoeden. Hierdoor woont Inge nu al vier jaar in een ruime, aangepaste studio naast het gebouw waar ze dagelijks les heeft, grotendeels op kosten van de universiteit. Lang niet slecht vindt ze zelf.

Inge ziet wel de voordelen van projecten als het omkaderd wonen in Leuven. “Ik woon nu zelfstandig, maar dat kost soms wel moeite. Het zou handig zijn als ik zou weten dat ik altijd op hulp kan rekenen. Ik heb veel vrienden op wie ik altijd een beroep kan doen, maar het is soms moeilijk om het evenwicht te vinden tussen hulp en vriendschap.” Boeykens en Ottoy zijn ook allebei positief over het huisvestingsproject in Leuven en zij erkennen de problemen met het studentenhome. Toch is een dergelijk project volgens hen in Antwerpen niet direct haalbaar, aangezien de hoge kosten niet zullen opwegen tegen het beperkt

aantal studenten dat er gebruik van zou maken.

Professor Lebeer vindt dat de UA in een vicieuze cirkel terecht is gekomen, aangezien het aantal studenten niet zal toenemen wanneer de voorzieningen op de universitaire campussen niet verbeteren. Volgens hem zou de Associatie Antwerpen dan ook zelf het initiatief moeten nemen om de huisvesting van studenten met een fysieke beperking mogelijk te maken.

“

Ik houd er niet van als mensen samenhokken omdat ze in een rolstoel zitten

”

DIVERSITEIT

De fysieke drempel is volgens hem echter niet het grootste probleem waar men in Antwerpen last van heeft. “Het is met name de mentale drempel die er voor zorgt dat het merendeel van de Vlaamse studenten met een fysieke beperking uitwijkt naar Leuven of Gent, terwijl de fysieke belemmeringen daar vaak juist groter zijn. Veel meer gebouwen stammen daar immers nog uit de tijd dat mensen met een handicap slechts langs een zijpoortje binnen mochten.” Volgens Lebeer zou de UA dan ook veel meer in het werk moeten stellen om de participatie van studenten met een functiebeperking aan te moedigen en hij wijst er op dat het woord ‘diversiteit’ veel meer behelst

dan enkel de integratie van allochtone studenten. “In de informatiebrochures van de UA verschijnen wel mensen met een hoofddoek, maar personen in een rolstoel staan er niet in.”

De fysieke hinderpalen lijken inderdaad niet meer het grootste probleem te zijn waar de UA mee kampt. Vrijwel alle gebouwen van de verschillende campussen lijken rolstoeltoegankelijk te zijn, alleen zijn sommige een beetje verouderd. Professor Lebeer wijst bijvoorbeeld op de zware deuren op campus Drie Eiken die niet zelfstandig door rolstoelgebruikers kunnen worden geopend. Bovendien zijn er niet overal voldoende aangepaste toiletten. Ook op de Stadscampus zijn met name de faciliteiten in de R-blok aan vervanging toe en het studentenrestaurant ‘Ten Prinsenhove’ had tot voor kort geen lift, tot grote spijt van Inge en Jeroen. Het grootste probleem op de Stadscampus lijkt echter de slechte kwaliteit van de wegen en voetpaden, die zeer moeilijk begaanbaar zijn voor rolstoelgebruikers. Het STIP erkent dit probleem, maar wijst hier op de verantwoordelijkheid van de stad Antwerpen. Jeroen hoopt daarnaast dat boekhandel Acco eindelijk iets zal doen aan de hoge drempel voor de deur, zodat ten minste het gelijkvloers voor hem toegankelijk is. Alle partijen benadrukken echter dat de oplossingsbereidheid onder het UA-personeel erg groot is. De Universiteit Antwerpen lijkt dus zeker haar best te doen om het studietraject van het handjevol fysiek beperkte studenten op rolletjes te laten verlopen. ■

De Vlaamse Onderwijs Raad en het SIHO organiseren op 22 april en 19 mei studiemiddagen over de positie van fysiek beperkte studenten in het hoger onderwijs.

April/mei 2010

door Anne Hammers

De lente is nu echt begonnen en de pollen hangen in de lucht. Koortsachtig maak jij alvast wilde plannen voor de naderende zomer en bestel je kriebelend je eerste festivaltickets. Maar vooraleer het zover is, duiken we eerst nog met onze verstopte neus in de boeken. Vergeet ondertussen ook niet de nodige cultuur op te snuiven, *dwars* grasduint graag met je mee.

CINEMAZALEN (21/04) • 'NY I love you' •

In navolging van de succesfilm 'Paris je t'aime' bundelden elf gerenommeerde regisseurs opnieuw hun talenten, met ditmaal 'The Big Apple' als inspiratiebron. De hoofdrollen zijn weggelegd voor Natalie Portman en Orlando Bloom.

CINEMA ZUID (23/04) • Acting Out •

In samenwerking met de UA organiseert Cinema Zuid een eigen 'Inside the Actor's Studio'. Acteurs en filmmakers praten samen over hun inspiratiebronnen en laten hun licht schijnen op de kunst van het acteren. In deze eerste sessie is het de beurt aan actrice Natali Broods en regisseuse Fien Troch.

CC DE KERN (28 T.E.M. 30/04) • 'WEG naar

Thuis van Hugo Claus', door Tg Elektra • Ter inleiding van het toneelstuk 'Thuis' van grootmeester Claus stippelden de leden van toneelgroep Elektra hun eigen WEG uit. Voor het resultaat hoeven we zeker niet thuis te blijven.

METROPOLIS ANTWERPEN (01/05) • Ope-

ra in de cinema • Na het succes van vorig jaar, start Kinopolis ook dit jaar weer met het vertonen van operavoorstellingen op het witte doek. Deze keer is het de beurt aan 'Armida' van Rossini. Wilde jij altijd al eens naar de opera, maar voel je je toch beter thuis in je vertrouwde bioscoop? Dan is dit je kans!

ZUIDERPERSHUIS (02/05) • Belgische

Improvisatie Liga (BIL) • Pure improvisatie, dat is het enige waar het bij dit komische gezelschap om draait. Het concept is bekend: twee teams, een pianist, een ceremoniemeester en een onvermurwbare scheidsrechter. De rest is nog een verrassing.

STUDENTENRESTAURANT 'DEN EIK', CAM-

PUS DRIE EIKEN (04/05) • Axl Peleman • Het begint erop te lijken dat het verplichte kostje universitaire cultuur steeds beter gaat smaken. Deze maand staat zanger en tv-figuur Axl Peleman op het menu. Eet smakelijk!

PETROL (07/05) • Digitalism •

Ze zijn net terug uit China en Japan, waar deze digitale muzikanten inmiddels ook ontdekt zijn. Hun optreden in Petrol belooft alvast een voorproefje te geven van hun nieuwe album, dat er zeer binnenkort aankomt.

ARENBERG SCHOUWBURG (08/05) • 'Aap' door

Manmanman • Zwaar behaarde mannen, koloniale grappen, darwinistische dwaasheden en freudiaanse flauwheid. De komische jungle van het cabaretduo Manmanman is zeer divers en grappig.

THEATER ZUIDPOOL (13 T.E.M. 22/05) • Macbeth

• Misschien is een serieuze activiteit deze maand nog wel op z'n plaats. Toch hebben de mannen en vrouwen van theater Zuidpool weinig overgelaten van Shakespeare's kostuumdrama. De Schotse koning verschijnt hier namelijk zingend op het podium. Met muziek van Mauro Pawlowski.

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Cultuurweb
www.cultuurweb.be

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

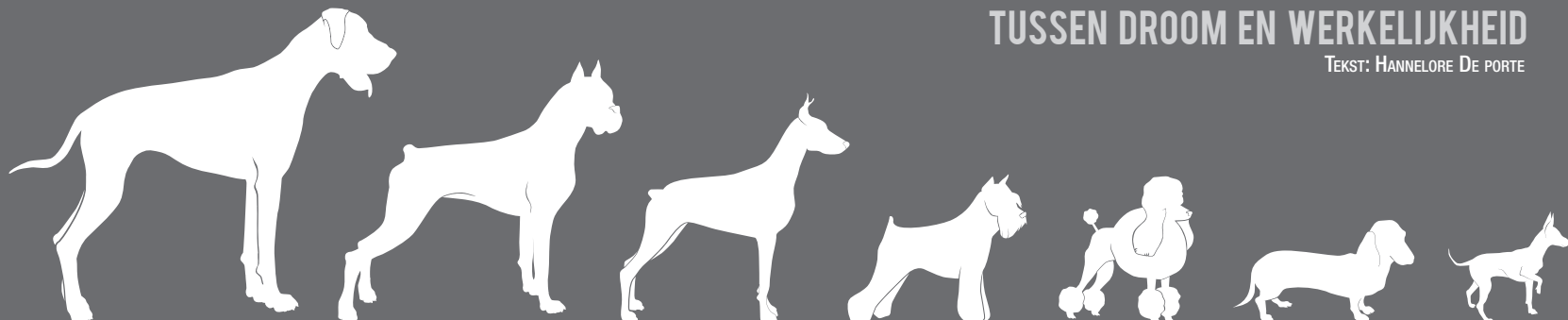
De Roma
www.deroma.be

Rataplan
www.rataplanvzw.be

LATER WORD IK DIERENARTS

TUSSEN DROOM EN WERKELIJKHEID

TEKST: HANNELORE DE PORTE

Elk jaar opnieuw schrijven zo'n 150 studenten zich aan de UA in voor de opleiding Diergeneeskunde. Ze hopen op die manier hun kinderdroom te realiseren. Velen koesteren de ambitie, weinigen is het geluk echter gegund. De cijfers liegen er niet om. Het slagingspercentage is al jaren het laagste van de verschillende opleidingen aan de UA en ook afgelopen semester lagen de resultaten bedroevend laag.

Van de 175 generatiestudenten (*studenten die een modeltraject volgen, nvdr.*) die in januari examens aflegden, waren er slechts dertien die voor alle zes de vakken slaagden. 105 studenten (meer dan de helft!) behaalden zelfs minder dan drie credits. Verontrus-

tend, maar niet echt verwonderlijk volgens Chris Van Ginneken, voorzitter van de Onderwijscommissie Diergeneeskunde: "We hebben in de Diergenees-

“

Een groot aantal studenten begint met een geromantiseerd beeld aan zijn studie

”

kunde te maken met een ietwat atypische studentenpopulatie. Enerzijds is er het grote aantal Nederlandse studenten. Het gros daarvan komt hun geluk in België beproeven omdat ze in Nederland, waar

gewerkt wordt met een numerus fixus, niet mogen meeloten vanwege een foute vooropleiding. Deze studenten beginnen, omwille van die minder goede vooropleiding, maar ook door een verschillend onderwijssysteem, sowieso al wat 'gehandicapt' aan de opleiding. Anderzijds zijn er ook heel wat Vlaamse studenten die, ondanks een minder geschikte vooropleiding, toch voor deze richting kiezen."

De lage kans op succes lijkt in eerste instantie dus te wijten aan de heterogeniteit van de studentenpopulatie. Nochtans moeten we constateren dat de resultaten van de januari-examens niet beter zijn dan voorgaande jaren. Dit ondanks het feit dat het aantal buitenlandse studenten dit academiejaar voor het eerst sinds jaren weer lager ligt, terwijl het aantal studenten afkomstig uit een ASO-richting aanzienlijk

steeg. Chris Van Ginneken: “Als we kijken naar de slagingspercentages van de afgelopen jaren, stellen we vast dat deze spectaculair beginnen te dalen vanaf 2006-2007. Als gevolg van de invoering van de bama-structuur is er toen een drastische curriculumwijziging doorgevoerd. Laatstejaarsstudenten moesten plots een masterproef schrijven (voor studenten *Diergeneeskunde was dit voor de invoering van de bama-structuur niet verplicht, nvdr.*) en hiervoor moesten de nodige studiepunten ‘vrijgemaakt’ worden. Men is toen gaan snoeien in het aantal contacturen voor de basisvakken, zoals Fysica en Chemie. Het zijn vooral deze vakken die nu voor veel studenten een struikelblok vormen.”

VELEN WILLEN DIERENARTS ZIJN, WEINIGEN WILLEN HET WORDEN

Departementsvoorzitter Peter Bols ziet nog andere oorzaken. De studenten zouden geen realistisch beeld hebben van de inhoud, noch van de studiebelasting van de opleiding. “Niet eens de helft van de studenten komt naar een infodag en slechts een kleine minderheid heeft al eens met een dierenarts meegelopen. Bijgevolg begint een groot aantal met een geromantiseerd beeld aan zijn studie.” Voorts heeft hij de indruk dat heel wat studenten niet ge-

motiveerd genoeg zijn: “Jonge mensen kunnen zich maar moeilijk engageren voor iets waarvan de finaliteit pas zes jaar later ligt.”

De cijfers spreken voor zich: 95 procent van de studenten volgt een geïndividualiseerd traject (GT). Peter Bols betreurt dit: “De invoering van de bama-structuur met zijn creditbewijzen heeft de motivatie sterk doen dalen. Veel studenten hebben zoiets van

De invoering van de bama-structuur met zijn creditbewijzen heeft de motivatie sterk doen dalen. Veel studenten hebben zoiets van ‘dat doe ik volgend jaar wel’

‘dat doe ik volgend jaar wel’. Bovendien is het selecterend vermogen van de opleiding door de mogelijkheid tot GT sterk teruggedrongen. Met als gevaar dat er minder kwaliteit wordt afgeleverd aan het einde van de rit.”

DEELTIJDS DIERENARTS

In de hoop het slagingspercentage op een kwalitatieve

manier omhoog te krijgen, werd vanaf dit academiejaar een deeltijds programma opgesteld, gericht op studenten met een slechte vooropleiding. Wie zich inschrijft voor het ‘deeltraject’ kiest voor een bacheloropleiding gespreid over vier jaar (in plaats van de oorspronkelijke drie), waarbij het aantal studiepunten gradueel wordt verhoogd per studiejaar. Concreet betekent dit 30 studiepunten in het eerste jaar, 40 in het tweede, 50 in het derde en tenslotte de volle 60 studiepunten in het vierde en laatste bachelorjaar. Het reduceren van de studiebelasting per academiejaar zou studenten de mogelijkheid moeten bieden meer gebruik te maken van het ‘monitoraat op maat’ en zo hun slaagkansen te verhogen. Hoewel Chris Van Ginneken het deeltraject op zich een goede zaak vindt, heeft ze er toch ergens een dubbel gevoel bij: “Dankzij het deeltijds programma wordt het aantal uren dat een student kan investeren in een welbepaald vak opgetrokken. Dit heeft uiteraard een positief effect op de resultaten voor de betreffende vakken, maar in hoeverre geven we de studenten hierdoor valse hoop? Uiteindelijk zullen ze in hun masterjaren immers wel de volledige 60 studiepunten per academiejaar moeten opnemen. Bovendien wordt het selecterend vermogen van het eerste bachelorjaar door de mogelijkheid tot het volgen van een deeltijds traject, niet meer ten volle benut...”

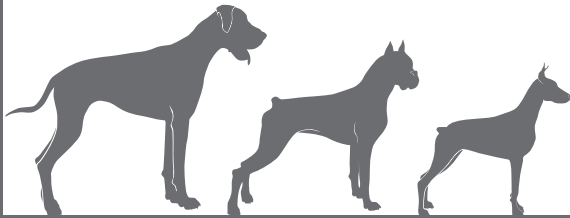
TOELATINGSEXAMEN?!

Je kan er maar moeilijk omheen. Als we de resultaten van de Diergeneeskunde vergelijken met die van de Geneeskunde, constateren we dat de toekomstige artsen voor dezelfde vakken, die samen met de dierenartsen in spe gevolgd worden, beduidend hoger scoren. Wie later een witte jas wil dragen, moest immers eerst slagen voor het toelatingsexamen. Zou dit ook binnen de Diergeneeskunde een oplossing kunnen zijn voor het probleem van de lage slagingspercentages?

Zowel Peter Bols als Chris Van Ginneken kunnen zich vinden in het idee van een toelatingsproef: "Het zou veel studenten heel wat tijd en een grote teleurstelling besparen. Bovendien zou de kwaliteit van het onderwijs, dankzij een meer uitgedunde groep met een grotere homogeniteit, erop vooruit gaan." Beiden

benadrukken wel ten zeerste dat zo'n ingangsexamen geen selectie mag zijn op louter wetenschappelijke kennis. "Motivatie, inzicht in het beroep, maar ook communicatieve vaardigheden zijn zeker aspecten waarnaar in een gesprek gepeild zou moeten worden", aldus Peter Bols.

De kans dat er ooit een ingangsproof komt voor toekomstige dierenartsen is echter zo goed als onbestaande. Sinds de democratisering van het onderwijs heeft in Vlaanderen immers iedereen recht op vrij onderwijs. Dat wie (tand)arts wil worden zich wel door een toelatingsexamen moet wroeten, is enkel en alleen te wijten aan een besparingsmaatregel om de stijgende kosten van de ziekteverzekering te drukken. Vanuit maatschappelijk oogpunt is er echter niemand vragende partij om het aantal dierenartsen te beperken. ■

RE: RE:

Op pagina 12 van *dwars* 58 lees ik dat een anonieme student klaagt over boeken die uitgeleend zijn tot 2050, en die "gekocht werden met geld van de bibliotheek". Wel, ik ben eigenaar van aardig wat boeken die uitgeleend werden tot 2050, en ik kan vertellen dat al die boeken aangekocht werden en worden met projectgeld (van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek) en dus niet met geld van de bibliotheek. Als boeken met bibliotheekgeld worden aangekocht, staan ze in de leeszalen, en kan het personeel het boek enkel voor 3 maanden uitlenen (en eventueel verlengen). De boeken die tot 2050 zijn uitgeleend zijn trouwens een vrij recent verschijnsel. Vroeger kocht je met je projectgeld boeken die dan gewoon in je bureau stonden. Nu moeten al de boeken die zo worden aangekocht door de bibliotheek officieel worden geregistreerd, en ooit (al is het, toegegeven, in de verre toekomst) 'terugvloeien' naar de universiteit (als iemand ze dan nog wil lezen). Het is inderdaad lastig dat die boeken in de catalogus verschijnen omdat ze eigenlijk niet beschikbaar zijn voor studenten. Maar het gaat wel om boeken die we zelf nodig hebben in het kader van ons project, en dat zijn boeken die niet altijd relevant worden gevonden door diegenen die waken over de bibliotheekbestellingen (want die hebben precies de belangen van studenten voor ogen, niet altijd de belangen van de individuele onderzoeker op haar individuele domein). Met datzelfde projectgeld van het FWO waar ik boeken mee koop, schaffen personeelsleden in de exacte wetenschappen zich labo-apparatuur aan, proefdieren, enzovoort. Ik neem aan dat de anonieme student deze aankopen niet als een ongepast 'privilege' van het personeel beschouwt, laat staan ze wil inschakelen in een 'service' voor de studenten?

Vriendelijke groeten,
Jürgen Jaspers, departement Taalkunde

LAMA-LAMAE

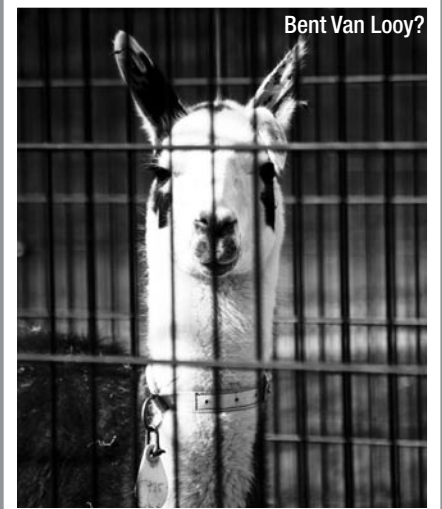
TEKST & FOTO'S: JONATHAN DEBEER

Naast studenten Geneeskunde, Biomedische Wetenschappen en Diergeneeskunde wordt Campus Drie Eiken sinds enige tijd ook bevolkt door een kleine kudde lama's.

dwars ging op onderzoek en trof een bizarre kruising aan tussen een konijn (die oren!), een schaap (die zachte alpaca-wol!), een eekhoorn (die pluimstaart!) en een gebruiker van pruimtabak (dat kleverige spuug!).

Aantijgingen van genetische manipulatie aan het adres van de faculteit Biologie dringen zich op ...

DE POPPENKAST VAN FROE FROE

TEKST: FRIE VANDEMEULEBROUCKE • FOTO'S: TIJL DE BOCK

MARC MAILLARD OVER ZIJN EIGENZINNIGE FIGURENTHEATER

Dat poppentheater niet braaf of alleen maar mooi hoeft te zijn, bewijst het Antwerpse theater Froe Froe. Hun voorstellingen zijn, zoals ze zelf zeggen, “rock-’n-roll voor jong en oud”. In april gaat ‘Kleine Sofie’ in première, een familieproductie in samenwerking met Laika en HETPALEIS. *dwars* ontmoette Marc Maillard, artistiek en zakelijk leider van Froe Froe, die samen met Jo Roets de regie voor zijn rekening neemt.

Op het podium van HETPALEIS is Marc Maillard druk in de weer met het decor. In het midden staat een groot videoscherm, waarop beelden van groene blubber geprojecteerd worden. Een moeras, zo blijkt later. Vooraan is er een discussie aan de gang over een bed, en waar het

precies moet staan. Maillard besluit dat het tijd is voor een pauze en neemt ons mee naar de kantine. Slurpend

“

Het beeld dat door televisie gecreëerd wordt, is een heel strikte visie op “wat voor kinderen geschikt is”. Meestal heeft dat een bepaald soort naïeve, wollige, brave vormgeving

”

aan zijn koffie en nog snel een boterham smerend, staat hij ons te woord.

‘Kleine Sofie’ is een grote productie. Hoe is de samenwerking met Laika en HETPALEIS tot stand gekomen?

MARC MAILLARD De laatste twee jaar denken we in het VTI (*Vlaams Theater Instituut, nvdr.*) met verschillende gezelschappen na over jeugdtheater. We vinden het zonde dat er geen grote familieproducties meer gemaakt worden, behalve dan door bijvoorbeeld Studio 100. Gesubsidieerde gezelschappen hebben nu eenmaal geen geld voor dat soort projecten. Daardoor moeten we samenwerken. Jo Roets van Laika wou graag een stuk maken van het boek ‘Kleine Sofie en Lange Wapper’, van Els Pelgrom. In dat boek spelen levende poppen en knuffelberen een belangrijke rol, daarom vroeg hij of Froe Froe een samenwerking zag zitten. Daarnaast heb je bij zo’n grote productie natuurlijk ook een groot theaterhuis nodig, dus de keuze voor onze vrienden van HETPALEIS

lag voor de hand.

Het stuk is gebaseerd op een kinderboek. Zal de voorstelling ook volwassenen aanspreken?

MAILLARD Het boek verscheen in de jaren tachtig en was toen al één van de eerste kinderboeken waar een dubbele bodem in zit. Veel kinderen die het toen lazen dachten: leuk verhaaltje, Sofie is wel ziek maar ze maakt allerlei avonturen mee. Die hadden eigenlijk niet door dat het meisje op het einde sterft. Die tweede laag is duidelijk voor de iets oudere kinderen en volwassenen bedoeld. Dat maakt het verhaal net zo sterk. Het is bij momenten heel triestig, hoewel kinderen dat misschien niet zo aanvoelen.

Jullie kozen ervoor om de 'Lange Wapper' uit de titel weg te laten; jullie zijn dus niet van plan om iets te doen met de connotatie die die naam in Antwerpen heeft?

MAILLARD Nee, dat kunnen we echt niet doen. Dat is op dit moment zo geladen dat we daar alleen maar last mee zouden krijgen. Je moet dat ook in zijn context zien, Els Pelgrom is een Nederlandse, die had dus totaal geen connotatie met Lange Wapper op die manier. Dat is gewoon een lange vodenpop, zoals wij Jan Klaassen zouden zeggen.

VERTELLEN IN ACTIE

Op jullie blog kon ik lezen dat jullie na slechts één lezing van de

tekst meteen het podium op gegaan zijn?

MAILLARD Het klopt dat het bij andere voorstellingen vaak zo is dat je rond de tafel over de teksten zit te praten, dat is dan al de helft van het repetitieproces. Maar dit stuk is een *doestuk*, er gebeurt van alles. Dat is belangrijk omdat je ook voor kleine kinderen werkt, je moet het verhaal vertellen in actie. De tekst is daardoor heel functioneel

geworden en is ondergeschikt aan de actie. Monologen komen bijvoorbeeld niet voor. Daardoor kan je beter direct op het podium beginnen te werken, en aan de hand daarvan de tekst bijschaven. We hebben nu evenveel materiaal als in het begin, maar er is wel wat aan veranderd, dat gebeurde echt tijdens het *doen*.

Muziek speelt altijd een belangrijke rol in jullie voorstellingen, is dat nu ook het geval?

MAILLARD Jazeker, er wordt weer livemuziek op de scène gebracht. De composities zijn van Peter Vermeersch, die zorgt dat de live muzikant zijn materiaal heeft. Daarnaast zorgt Anton, onze technicus, nog voor sound, accenten en tempobepalingen, bijvoorbeeld voor het moeras. Er wordt ook gezongen, maar niet zo veel dat het musical-achtig wordt.

Jullie kunnen deze familieproductie realiseren door met verschillende gezelschappen samen te werken. Voelen jullie de economische crisis ook in de podiumsector?

MAILLARD Bij Froe Froe hebben we daar weinig last van, het gaat eigenlijk erg goed. Vorig jaar verkochten we meer dan 300 voorstellingen en hadden in totaal ongeveer 70.000 toeschouwers. Soms moeten we voorstellingen twee keer op één namiddag spelen omdat ze zo snel uitverkocht zijn. Ik heb het gevoel dat jeugdtheater nog veel volk lokt. Het is wel zo dat we onze subsidies goed kunnen gebruiken. Wij zijn altijd met vrij veel

mensen aan het werk, want om met één pop te spelen heb je al gauw drie mensen nodig. Voor een kleine voorstelling werken we met minstens een zevental mensen, terwijl dat bij andere gezelschappen al veel volk zou zijn. Dat heeft als nadeel dat je duur bent. Jeugdtheater heeft een maximum uitkoopsom, zo'n 1.500 euro. Als je dan een grote productie maakt moet je zelf bijbetalen. Gros- ▶

so modo gebruiken we van onze subsidies ongeveer een derde om die voorstellingen te ondersteunen.

EEN TOFFE PAPEGAAI

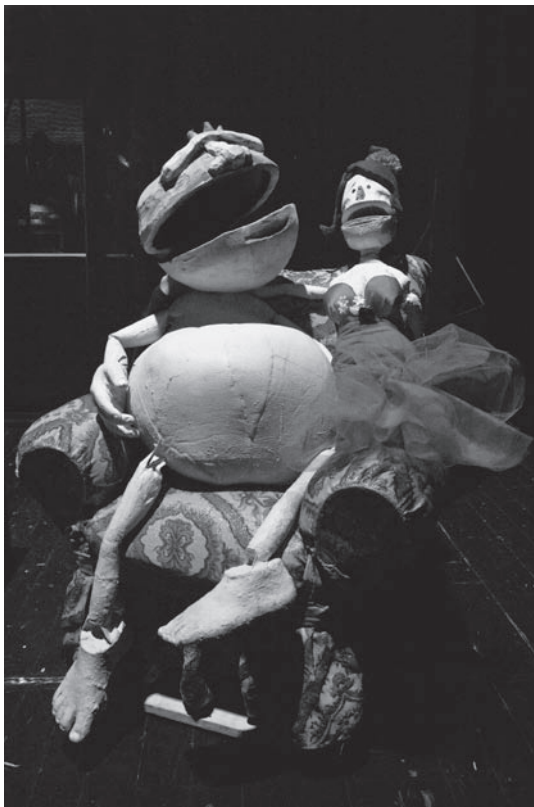
De voorstellingen die jullie maken zijn nochtans geen klassieke 'kindervoorstellingen', vaak zit er een ruw kantje aan en op een happy end kunnen de toeschouwers niet altijd rekenen. Krijgen jullie daar soms kritiek op?

MAILLARD We krijgen soms wel eens negatieve reacties, in de aard van "uw poppen zijn te lelijk en maken de kindjes bang". Ik denk dat dat te maken heeft met het beeld dat door televisie gecreëerd wordt, daar is een heel strikte visie op "wat voor kinderen geschikt is". Meestal heeft dat een bepaald soort naïeve, wollige, brave vormgeving. Dat idee wordt gekoesterd door de grote bedrijven zoals Studio 100, die ervan uitgaan: als wij iets maken waar ook maar één bomma zich aan stoort, dan zal die ene bomma onze dvd niet kopen. Omdat die bedrijven zoveel mogelijk willen verkopen, maken ze enkel dingen die niemand voor de borst kunnen stoten.

Bumba wordt toch ook in het Froe Froe-atelier gemaakt?

MAILLARD Ja, inderdaad, mijn broer (*Jan Maillard, nvdr.*) maakt dat in opdracht van Studio 100. Dat is pure commercie hé, als zij zeggen dat dat zo moet gebeuren, dan doet hij dat gewoon. Als we nu iets zouden maken voor Crocky Chips dan kunnen wij ook niet zeggen: "Bah, zo'n papegaai, dat vinden wij niet tof". Dat is die mensen hun logo.

Bij jullie werden vroeger ook 'Het Liegebeest' en 'De Grote Boze Wolf Show' gemaakt. Probeerden jullie daarmee toch dat

clichébeeld van hoe een kinderprogramma er moet uit zien te doorbreken?

MAILLARD Ja, het is niet omdat iedereen flauwekul brengt, dat dat hetgene is wat mensen willen zien. Dat is bijvoorbeeld ook wat Woestijnvis doet: het is niet omdat er zoveel bullshit gebracht wordt, dat er niks anders gemaakt kan worden. Neem nu 'Van vlees en bloed', dat zit goed in elkaar. Iedereen denkt in het begin wel: "Wat

krijgen we nu?" Maar het werkt wel. Commerciële bedrijven houden zich niet altijd bezig met het feit of iets echt goed is, ze willen vooral verkopen. Goed kost ook geld, je moet je dus afvragen of je echt de beste acteur wilt of gewoon degene die het minste geld vraagt.

Waar zijn jullie nu mee bezig, mogen we Froe Froe verwachten op de Zomer van Antwerpen?

MAILLARD Nee, dit jaar niet. We zijn wel al bezig met een groot spektakel voor volgend jaar. En 'Midzomernachtsdroom', de voorstelling die we in 2008 voor de Zomer van Antwerpen maakten, wordt in juni hernomen in HETPALEIS.

Zijn er nog plannen voor jullie eigen theaterzaaltje in de Namenstraat?

MAILLARD Dat zaaltje is nu in orde, we mogen er eindelijk spelen. Ook in Mortsel hebben we goedkeuring gekregen om verder in Fort IV te spelen. In september gaan we daar een festivalletje organiseren met nog heel wat andere collega's; MarthaTentatief, de Roovers, Laika ... Die hebben allemaal wel al eens in het fort gewerkt. Dan krijgen we daar een nieuwe dynamiek, ik denk dat dat heel fijn kan zijn. In ons eigen zaaltje plannen we een project voor januari/februari 2011. Onder de noemer 'De Collega's' zullen we daar voornamelijk voorstellingen voor volwassenen maken, ook met figuren. Daar zullen onder andere Ultima Thule, De Maan, De Spiegel en enkele figurentheaters uit het buitenland aan mee doen. Dat is iets om in het oog te houden. ■

'Kleine Sofie' is nog tot en met 9 mei te zien in HETPALEIS. Meer info op www.froefroe.be.

Een valies vol

Een online magazine vol twijfel

Op het internet is er veel te vinden, en niet alles daarvan houdt verband met de vleselijke geneugten. Zo is er sinds kort 'Het Valies', een Antwerps online magazine dat uit de grond gestampt werd door twee UA-studenten. Met een combinatie van feiten en fictie, en een onduidelijke scheidingslijn tussen de twee, proberen ze een kritische leeshouding te kweken bij hun lezers, naast hen te entertainen, natuurlijk.

Op een lentedag die niet zo aanvoelt, ontmoet ik Sabeth Snijders, één van de oprichters en tevens een oud-*dwarser*, in een koffieket die niet Starbucks heet. Snijders: "Niemand doet nog de moeite om de bronnen van wat hij op het internet leest te checken.

We schrijven artikels waarvan de lezers niet weten of ze waar zijn of niet. Als je een beetje rondkijkt op 'Het Valies' wordt dit ook snel duidelijk, maar de meeste mensen belanden toevallig via Google op onze site, lezen wat er staat en geloven het zonder enige vraag."

Het duidelijk verzonnen artikel 'Red het Stadspark! Stook een konijn', over een mogelijk slachteinde voor het grote aantal konijntjes dat pluizig rondhuppelt in het Stadspark, kreeg al verscheidene gedegouteerde reacties en halfslachtige doodsb bedreigingen (aan het adres van een fictief personage, weliswaar). Zoals "Wij zouden beter een klopjacht openen op ingestelden [sic] lijk u." of "Kunt U niets beters bedenken, schande voor dit land!!!" Reageert de redactie op deze emotionele reacties? Snijders: "Nee, hoewel er

wel stemmen opgingen om het uit te leggen aan die mensen, maar dan zou je het hele concept ondermijnen."

"Daarnaast proberen we ook om elkaar veel feedback te geven op onze teksten. Dat wij vooral wilden schrijven, was dan ook de hoofdreden om 'Het Valies' op te richten. Wij zijn geen wereldverbeteraars die een duidelijk doel voor ogen hebben. 'Het Valies' paste gewoon in het huidige medialandschap."

Het breed scala aan onderwerpen op 'Het Valies' biedt voor elk wat wils. In hoeverre het rimpels kan maken in de vijver van onze maatschappij valt nog af te wachten, maar elke poging om ons uit de vanzelfsprekendheid te schudden, verdient op z'n minst een kijkje. En een applausje, fictief of niet. ■

Hoe laat is het?

De aarde beeft en de dagen worden korter

Een geologische en fysische uitleg

HET IS AL EVEN GELEDEN DAT DE AARDBEVINGEN IN HAÏTI EN CHILI DE WERELD EVEN DEDEN STILSTAAN. DEZE NATUURRAMPEN HEBBEN EEN VERRASSEND EFFECT OP ONZE PLANEET GEHAD: DE DAGEN ZIJN KORTER GEWORDEN. OOK AL GAAT HET MAAR OM ENKELE MICROSECONDEN, TOCH SLAGDEN WETENSCHAPPERS ERIN DIT EXACT TE BEREKENEN. ONDANKS DIT TIJDVERLIES VONDEN FYSICUS JORIS DIRCKX EN GEOLOOG STIJN TEMMERMAN TOCH DE TIJD OM AAN *DWARS* UIT TE LEGGEN HOE DAT NU ALLEMAAL IN ELKAAR ZIT.

TEKST: JENTE OTTENBURGHS • AFBEELDING P.25: BBC

Professor Stijn Temmerman, docent aan de UA, vertelt hoe aardbevingen tot stand kunnen komen. Hiervoor moet men eerst weten hoe de aarde precies in elkaar zit.

OVER DE LITHOSFEER, ASTHENOSFEER EN CONVECTIESTROMINGEN

“De aarde heeft een schilvormige opbouw. Het buitenste gedeelte van de aarde bestaat uit vast gesteente, dit noemen we de lithosfeer. Deze lithosfeer is opgebouwd uit een korst en een buitenmantel. Onder de vaste lithosfeer bevindt het gesteente zich in een plastische, gedeeltelijk gesmolten toestand, de zogenaamde asthenosfeer. In deze zone treden trage stromingen op als gevolg van de herverdeling van warmte. Die convectiestromingen trekken als het ware aan de bovenliggende vaste lithosfeer, die als gevolg van deze rekspanningen op bepaalde plekken zal breken. Op die manier is de ganse harde buitenste schil van de aarde opgedeeld in verschillende lithosfeerplaten, die als het ware mee worden getrokken met de convectiestromingen in de onderliggende asthenosfeer. België ligt bijvoorbeeld op

“

De reden dat de lengte van de dagen wat verandert na een aardbeving, is omdat de aarde een iets perfectere bol wordt

”

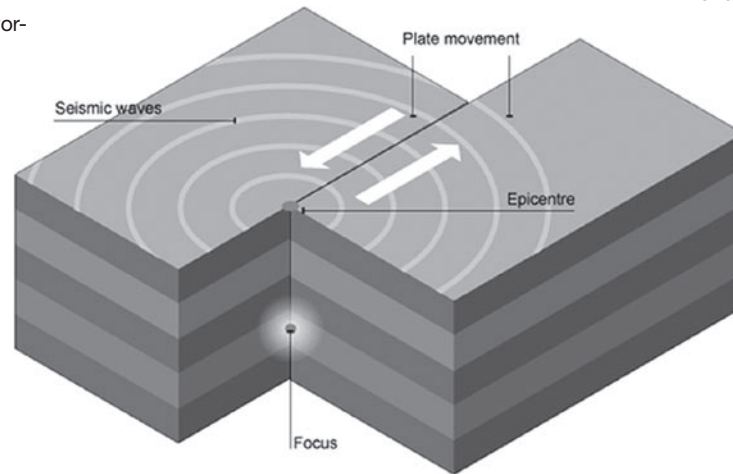
de reusachtige Euraziatische plaat die Europa en Azië draagt.”

Nu we een idee hebben van de opbouw van de aarde, kunnen we dieper ingaan op het ontstaan van aardbevingen. Stijn Temmerman: “Er bestaan verschillende types van zogenaamde plaatranden: divergente platen gaan uit elkaar, convergente platen bewegen naar elkaar toe en transforme platen bewegen langs elkaar heen. Die beweging gaat uiteraard niet vlot, want harde gesteenten glijden niet gemakkelijk langs elkaar. Maar er worden geleidelijk aan spanningen opgebouwd tussen langs elkaar bewegende platen, die op bepaalde momenten tot ontlading komen onder de vorm van aardbevingen. Intense aardbevingen doen zich bijgevolg voor langs dergelijke plaatranden, en dan vooral bij de convergente en transforme randen. Haïti en Chili liggen bijvoorbeeld langs convergente plaatranden, meer bepaald plaatranden waar zogenaamde subductie van een oceanische plaat gebeurt onder een andere plaat.”

DRAAI-IMPULS = MASSA X BAANSNELHEID X DE AFSTAND TOT DE ROTATIE-AS

Door deze fenomenen wordt het oppervlak van de aarde voortdurend aangepast en die veranderingen hebben een effect op de rotatie van onze planeet. De fysica hierachter wordt opgehelderd door professor Joris Dirckx, directeur van the Laboratory of Biochemical Physics en docent aan de UA. “De reden dat de lengte van de da-

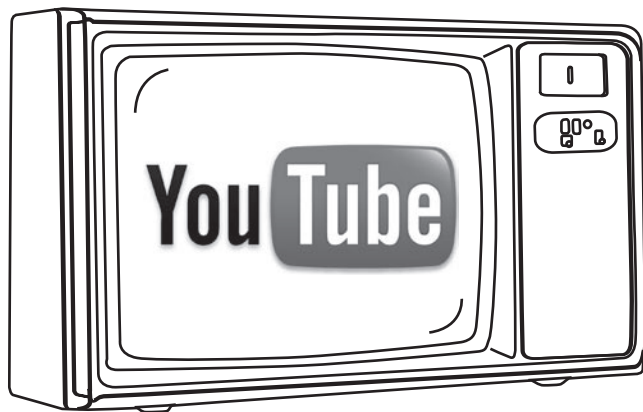
gen wat verandert na een aardbeving, is omdat de aarde een iets perfectere bol wordt. De aarde is van nature een afgeplatte bol, en als ze dus wat minder afgeplat wordt, zal een deel van haar massa op een minder grote cirkel rond de aardas draaien. Hierdoor wordt de rotatiesnelheid wat groter en worden de dagen dus korter. Dit effect is vergelijkbaar met een schaatster die een pirouette maakt en haar armen naar binnen trekt: hoe dichter de bewegende massa bij de draai-as zit, hoe sneller ze

gaat rondtollen omdat de draai-impuls behouden blijft. Om het in termen van de fysica te zeggen: draai-impuls = massa x baansnelheid x de afstand tot de rotatie-as. Met deze formule kunnen we dus het verkorten van de dagen ‘eenvoudig’ verklaren. De uitleg laten we over aan professor Dirckx. “Als er geen energie verloren gaat, dan blijft de draai-impuls behouden. Heb je een massa die

met een zekere snelheid draait op een bepaalde afstand van een as, dan draait die massa rond met een bepaald toerental. Wordt de afstand tot die as kleiner, dan zal de baansnelheid van de massa toenemen om dezelfde draai-impuls te behouden. Bovendien draait de massa op een kleinere straal, waardoor eenzelfde baansnelheid ook al een hoger toerental geeft. Als de afstand van de draaiende massa tot de as vermindert, dan zal het toerental kwadratisch toenemen: een twee keer kleinere straal geeft een vier keer hoger toerental. Hierdoor geeft het intrekken van de armen zo’n spectaculair effect op een schaatser. Hoe overweldigend een aardbeving ook is, tegenover de hele aardkluif is het maar een héél kleine verschuiving van de massa. Door het kwadratisch effect veroorzaakt zo’n subtiele verschuiving echter toch een meetbaar verschil op het toerental van de aarde. Het gevolg is dus dat de aarde wat sneller gaat draaien en de dagen korter worden.”

De aardbeving in Chili zorgde concreet voor een verkorting van de dagen met 1,26 microseconden. Ook andere gebeurtenissen uit het verleden hebben een effect gehad op de lengte van de dagen. Zo zorgde de tsunami in 2004 voor een verkorting van de dagen met 6,8 microseconden. Het lijkt er ook op dat de mens de daglengte zal beïnvloeden, want als de Drieklovedam in China volledig gevuld zou worden met water (40 km³), dan zullen de dagen 0,06 microseconden langer worden. Ach ja, een microseconde meer of minder, we zullen altijd te weinig tijd hebben. ■

DE WEG NAAR EEUWIGE ROEM?

TEKST: ESTHER VAN DER SCHOOT

Honderdduizenden jongeren plaatsen tegenwoordig filmpjes online in de hoop ontdekt te worden door een platenmaatschappij, een mediabedrijf of andere geïnteresseerden. Inmiddels heeft YouTube zo'n 20 miljoen bezoekers per maand en meer dan 100 miljoen videoclip, waarvan er dagelijks 65.000 bijkomen. YouTube is hierdoor het beste podium dat een artiest zich kan toewensen.

Platenmaatschappijen bekijken het fenomeen met argusogen, maar proberen er tegelijkertijd een graantje van mee te pikken. Ze spelen hier op in door bijvoorbeeld een medewerker de website van YouTube af te laten speuren op zoek naar nieuw talent. De scouts letten daarbij op een aantal dingen zoals een goede uitstraling en of de zangstem zich nog verder kan ontwikkelen.

Het belangrijkste criterium dat de scouts echter hanteeren, is dat het totaalplaatje moet kloppen. Bij hun zoektocht speuren ze systematisch de filmpjes af en ze weten vaak al na 10 seconden of iets de moeite waard is. Hun

“

Als een scout denkt dat hij een pareltje gevonden heeft, wordt de persoon in kwestie uitgenodigd in de studio en dan begint het echte werk

”

startpunt vormt een reeds bestaande artiest die één of meerdere grote hits heeft gescoord. Van hieruit beginnen ze verder te kijken naar eigen versies die mensen van

een bepaald nummer hebben gemaakt. Daarbij wordt de tactiek gehanteerd dat men de video's aanklikt die het meest bekeken zijn. Als een scout denkt dat hij een pareltje gevonden heeft, wordt de persoon in kwestie uitgenodigd in de studio en dan begint het echte werk.

Het talent wordt onder handen genomen door een zangcoach en men stippelt een traject uit dat naar eeuwige roem zou moeten leiden. De lat voor succes ligt in de echte wereld echter veel hoger dan op YouTube, en na dit hele proces als talent doorlopen te hebben is er nog steeds een reële kans dat je alsnog niet doorbreekt.

De tactiek die je dient te hanteren om ontdekt te worden tussen alle andere miljoenen filmpjes is ervoor zorgen dat je filmpje populair wordt onder de bezoekers van YouTube, zodat het filmpje veel bekeken en beoordeeld wordt. Om deze populariteit te bereiken zijn er een aantal trucjes, zoals het gebruik van een duidelijke titel waarvan

de beginletter van ieder woord in hoofdletters geschreven wordt. Het is ook zo dat de scouts vooral werken met de zoektermen 'me singing' en 'cover', dus het gebruik van deze termen in je titel is aanbevolen als je een glansrijke zangcarrière voor jezelf in het vooruitzicht ziet.

YOUTUBE WANTS YOU!

Er zijn echter ook andere manieren waarop de platenmaatschappijen van de YouTube-trend profiteren. Sommige platenmaatschappijen kiezen ervoor om bij YouTube ofwel een klein bedrag te krijgen per keer dat een muziekvideo wordt bekeken, ofwel een deel van de advertentie-inkomsten te ontvangen.

Andere platenmaatschappijen, zoals Universal, gaan in samenwerking met YouTube hun eigen artiesten promoten aan de hand van een videodienst. Deze videodienst heet 'Vevo.com' en vertoont uiteraard vooral videoclipps van de eigen artiesten. De rol van YouTube bestaat hierbij vooral uit het zorgen voor de nodige techniek en de hosting.

Niet alleen de platenmaatschappijen maar ook YouTube zelf speelt in op de trend door het 'Musicians Wanted' kanaal te lanceren, waar artiesten in de dop hun video's kunnen insturen. Je hebt hierbij echter wel de medewerking van YouTube nodig, omdat de medewerkers bepalen of de artiest goed genoeg is en of de video al dan niet geplaatst zal worden.

Het is een strategisch goed uitgedachte zet van YouTube, want het kan een goede bron van inkomsten opleveren voor zowel de organisatie als voor de muzikanten zelf. De artiest verdient geld via advertenties bij de video en bij toevoeging op externe websites. Door dit initiatief draagt YouTube bij aan de ontplooiing van de artiest en zorgt er bovendien voor dat de artiest er voldoende inkomsten mee kan genereren.

Een filmpje op YouTube plaatsen kan dus het begin betekenen van een langdurig proces dat zou kunnen uitmonden in een heuse zangcarrière. Maar dan nog blijft het afwachten of de carrière werkelijk van de grond komt, want de weg naar eeuwige roem blijkt lang te zijn, zelfs met behulp van YouTube. ■

DE DOCENT GETEST

Onderwijsevaluatie aan de UA

De UA wil van je horen! Wil je je hart eens luchten of opgekropte frustratie uiten? Onze universiteit biedt een luisterend oor in de vorm van een studietijdmetering of een evaluatieformulier. Ja, ik heb het over die mails die op het einde van elk semester vragen om je mening te geven over een vak dat je de voorbije maanden hebt gevolgd.

Je hebt het misschien al in de krant gelezen: de Universiteit Gent heeft beslist om de onderwijstaak van Marc Cogen, hoogleraar Internationaal Publiekrecht aan de faculteit Rechten, te beëindigen. Reden: negatieve onderwijsevaluaties. Maar hoe zit die evaluatie van docenten nu juist in elkaar? Om dit te weten te komen, ging uw *dwards*reporter haar licht opsteken bij Ian Segal, stafmedewerker Kwaliteitszorg Onderwijs.

Docenten worden minstens één keer om de vijf jaar geëvalueerd door evaluatiecommissies die door de faculteit zijn samengesteld. Wat geëvalueerd wordt, zijn de

prestaties van onderwijs, onderzoek, dienstverlening en management. Deze faculteitscommissies beoordelen de academische prestaties van de docenten als ‘gunstig’, ‘ondermaats’ of ‘onvoldoende’. Een belangrijk onderdeel van de onderwijsevaluatie van de docent zijn de evalu-

“

Even de tijd nemen om de evaluatieformulieren of de studietijdmeteringen in te vullen, loont dus zeker de moeite

”

aties door de studenten. Sinds 2005 gebeuren onderwijsevaluaties door studenten op de manier zoals we die nu kennen. Ten minste één keer om de vier jaar wordt elk opleidingsonderdeel geëvalueerd door de studenten.

En dan nu *‘la question jambon’*: wordt er ook echt reke-

ning gehouden met wat je invult? Jazeker. In 95 procent van de gevallen krijgt de docent een positieve beoordeling door de studenten. Studenten geven af en toe wel aan wat er nog verbeterd kan worden, maar de globale toon van de meeste evaluaties is positief. Wanneer een docent van zijn studenten een negatieve evaluatie krijgt, volgt er een heel opvolgingstraject. De decaan maakt, na bespreking van de evaluatieresultaten met de evaluatiecommissie en de docent, afspraken met die laatste om de nodige aanpassingen te doen. De commissie volgt de uitvoering van deze afspraken op door het opleidingsonderdeel in kwestie regelmatig opnieuw te evalueren. Ik hoor jullie al denken: “Aha, dan kan ik die prof die mij gebuisd heeft eens goed liggen hebben!” Neen, zo werkt het niet. De vragenlijst is zodanig opgesteld dat de studenten geen misbruik kunnen maken van deze vorm van studenteninspraak.

De enquêtes bij elk gevolgd opleidingsonderdeel zijn niet de enige manier om het onderwijs als student te beoor-

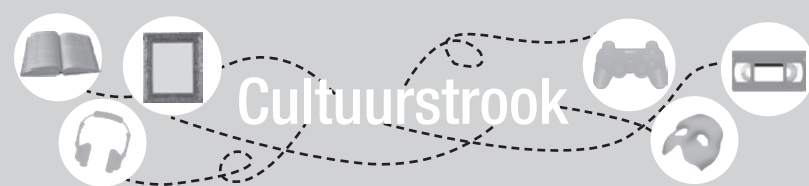
Ian Segal

delen. Ook via studietijdmetingen krijgt de student inspraak in zijn of haar universitaire opleiding. Met de studietijdmetingen wordt de studeerbaarheid van een opleiding geëvalueerd. Elke bacheloropleiding heeft een studieomvang van ten minste 180 studiepunten en een master (na master) van ten minste 60 punten. Eén studiepunt komt volgens het decreet op het hoger onderwijs overeen met 25 à 30 uren studietijd. Dat betekent dus dat je jaarlijks 1.500 tot 1.800 uren bezig zou moeten zijn met je opleiding, wat over-

eenkomt met werkweken van 38 tot 45 uren. Het gaat om het aantal uren dat je studeert voor de verschillende vakken, maar ook om de tijd die je besteedt aan het volgen van hoorcolleges, het schrijven van verhandelingen, het uitvoeren van proeven in practica, het afleggen van examens, etc. Waarschijnlijk heeft elke student al eens een driestudiepuntenvak gevolgd met het ego van één van zes. Wel, met deze studietijdmetingen kan je nu aangeven wanneer een bepaald vak meer uren van je vraagt dan het eigenlijk zou mogen. Deze studietijdmetingen worden voorlopig vooral doorgevoerd in de bacheloropleidingen en bij generatiestudenten.

Even de tijd nemen om de evaluatieformulieren of de studietijdmetingen in te vullen, loont dus zeker de moeite. Je kan je ei eens kwijt over te moeilijke examenvragen en onbegrijpelijke proffen, maar ook over boeiende syllabi. Door problemen die jij tijdens je opleiding hebt ondervonden te signaleren, geef je de UA de kans om die probleempunten aan te pakken. De studenten die na jou komen, zullen je dankbaar zijn. ■

DOOR AMBER DANIÉLS & FOLKER DEBUSSCHER

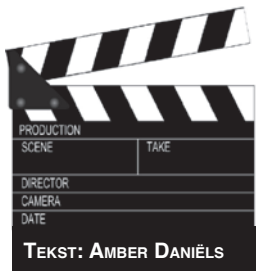
'De vrouwen van Ortega Highway'

De titel doet vermoeden dat het boek over een stel hoeren gaat, die onaangename momenten beleven aan Ortega Highway. Niets is minder waar, het boek gaat over twee politierechercheurs die jacht maken op een mysterieuze man die onschuldige vrouwen op gruwelijke wijze vermoordt. Voldoende stof voor een uitermate spannend boek, moet **T. Jefferson Parker** gedacht hebben. En inderdaad, het boek is regelmatig bijzonder spannend. De schrijfstijl maakt dat je je alles vrij levendig en realistisch kunt voorstellen, wat in het geval van dit boek soms zeer onaangenaam kan zijn. Gelukkig wordt de spanning afgelost door fragmenten uit het dagelijkse leven en hier en daar een snedige dialoog. Een minpuntje aan het boek is het einde; laat ons zeggen dat de laatste vijf bladzijden voor mijn part geschrapt mochten worden. En ook al sleept het boek je helemaal mee, je bent toch blij dat je weer terug mag keren naar de relatief normale wereld als je het eenmaal uitgelezen hebt.

'Caprica'

Deze televisieserie is een prequel van het onvolprezen 'Battlestar Galactica' (BSG). De kwaliteit is bijgevolg navenant, maar wees gerust, enige voorkennis van BSG is voor 'Caprica' niet vereist. De *sci-fi* is ook van een heel andere orde dan in BSG, met minder actie en ruimteveldslagen (ruimteslagen?) en meer karakterdrama en de occasionele hippe robot. Dat maakt 'Caprica' echter zeker niet minder interessant dan BSG. De thematiek gaat voornamelijk over de grens tussen wat echt en wat artificieel is en blijft boeien, al ligt de bombast er soms iets te dik op. Visueel is alles strak en veelal rustig, met sterke acteeprestaties over zowat de hele lijn. De muziek werd geschreven door Bear McCreary. Hij verzorgde ook de muziek voor BSG, dat zit dus goed met andere woorden. Alles samen zeker het bekijken waard, ook voor wie nog steeds niet van sciencefiction denkt te houden. Nu op een internet bij u in de buurt.

Films met een geweten

One World Film Festival op z'n Antwerps

Exact een week na het verschijnen van deze *dwars* geven USOS en ELSA de aftrap van hun allereerste filmfestival in het teken van de mensenrechten. Het evenement staat in het teken van dictatoriale regimes en kreeg dan ook de toepasselijke naam 'DICTATOR PRODUCTIONS' mee. *dwars* stak haar licht op bij de organiserende studenten.

ELSA staat voor European Law Student Association, ofwel de grootste rechtenstudentenvereniging ter wereld. De vereniging zelf viert dit jaar haar 25-jarige bestaan, maar is nog maar vijf jaar actief in Antwerpen. Het doel is om rechtenstudenten ervan bewust te maken dat Europa en het internationale forum zeer interessante mogelijkheden te bieden hebben. Ze probeert een aanvulling te zijn op de bestaande rechtenopleiding en tracht de ruimer denkende studenten te bereiken met een aantal inhoudelijke activiteiten, zoals bijvoorbeeld het nakende filmfestival. "De Belgische rechtenopleiding is te beperkt in vergelijking met die van andere Europese landen", aldus Hans Fizez van ELSA, zelf rechtenstudent in de eerste

master aan de UA. "Er wordt eigenlijk weinig aandacht besteed aan bijvoorbeeld mensenrechten en sport- of mediarecht."

Naast kritiek op de inhoud van de Belgische opleiding, vindt Fizez ook dat de studenten nog meer ervaring mogen opdoen in het veld. "We hebben slechts een heel korte stage en weinig of geen groepswerken. Hoeveel werk je hebt, hangt ook af van welke specialisatie je kiest. Wij proberen de studenten dus bewust te maken van de bredere mogelijkheden die ze hebben."

Van inleefreis naar filmfestival

USOS op haar beurt is kort voor Universitaire Stichting voor Ontwikkelingssamenwerking en is onder studenten vooral bekend dankzij de jaarlijkse organisatie van inleefreizen naar Congo, Marokko, Nicaragua en India. Voor het filmproject vond Janus Verrelst, medewerker van USOS, een tiental van zijn inleefreizigers bereid om mee te werken. Zo trekken Hans Fizez en Pieter-Jan Van Damme, beiden studenten in de eerste master Rechten, deze zomer naar India voor een stage in de advocatuur.

De andere studenten, voornamelijk uit de faculteiten PSW en Rechten, bereiden zich momenteel voor op een inleefreis naar Congo of Marokko of hebben al eens eerder mogen proeven van de zuiderse culturen.

Dictators en studenten

Het is de eerste keer dat USOS en ELSA de handen in elkaar slaan. Een thema als dictaturen lijkt dan niet bepaald vrolijk, maar desalniettemin was het een bewuste keuze. Het idee komt van Pieter-Jan Van Damme, die na een jaar vrijwilligerswerk in Tsjechië niet bij de pakken wilde blijven zitten. "In Tsjechië heb ik meegewerkt aan het One World Film Festival, het grootste festival met documentaires over mensenrechten in Europa. Toen ik weer in Antwerpen kwam, miste ik activiteiten rond het thema mensenrechten en ben ik op zoek gegaan naar mogelijkheden om zelf iets te doen."

Omdat het nogal duur is om een filmfestival alleen op poten te zetten, kwam Van Damme na wat zoeken bij USOS en ELSA terecht. De keuze voor het thema 'Dictaturen' was snel gemaakt. "Het was mijn eerste idee voor een

DICTATOR
Productions

Human Rights Documentary Film Festival on Dictatorial Regimes

Het Vredescentrum
Lombardenvest 23
2000 Antwerpen
Steeds van 19.30 - 23.00

<p>Maandag 26 april</p> <p>Burma VJ (Vlaamse première)</p> <p>Gastspreekster: Benoit Bourtembourg (Actions Birmanie) openingsreceptie</p>	<p>Dinsdag 27 april</p> <p>Kalinovski Square</p> <p>Gastspreekers: Annemarie Gielen (Pax Christi) Ivan Moiseitsiik (Pater Wit-Russische gemeenschap)</p>
<p>Woensdag 28 april</p> <p>Shadow of the Holy Book</p> <p>Gastspreekster: Jef Lambrecht (VRT)</p>	<p>Slotdag op UA: Donderdag 29 april</p> <p>North Korea - A Day in the Life 13.00 - 14.00 in lokaal R 008 Rodestraat 14, 2000 Antwerpen</p>

www.ua.ac.be/dictatorproductions

v.u.: Janus Verreist

Antwerps festival, want het spreekt vrij veel mensen aan en het is niet al te complex”, aldus Van Damme. “We hebben vier sterke films geselecteerd uit het One World Film Festival, juist omdat ze sterk zijn en we niet per se thema’s wilden tonen die sowieso al veel aandacht krijgen en bekend zijn bij het grote publiek.”

Opstanden, dubieuze handelscontracten en de liefde van de Grote Leider

In de week van 26 april wordt van maandag tot donderdag telkens een andere documentaire getoond, drie maal in het Vredescentrum en de laatste keer op de UA zelf. Elke film gaat over een ander land en dus een andere dictatuur. De eerste film, ‘Burma VJ’, verhaalt de risico’s van de undercoverjournalistiek tijdens de Myanmarees saffraanrevolutie in 2007. Reporters filmde de monnikenopstanden zonder toestemming van de autoriteiten en zorgden voor wereldnieuws op CNN en BBC. De film werd genomineerd voor een Oscar in de categorie ‘Beste Documentaire’ en is op dit festival een primeur voor Vlaanderen.

‘Kalinovski Square’ toont een satire op de laatste Europese dictatuur in Wit-Rusland, vanuit de verkiezingen in 2006. Woensdag verhuist het festival naar Turkmenistan, met ‘Shadow of The Holy Book’. Turkmenistan

is een land met een grote hoeveelheid gas, dus veel geld en vooral internationale macht. Er worden dubieuze handelscontracten gesloten tussen het Westen en de dictatoriale overheid in Turkmenistan, terwijl in het land zelf enkel aandacht besteed wordt aan het opbouwen van de hoofdstad. De laatste film tenslotte, ‘North Korea, A Day In The Life’, is van Nederlandse makelij en dat verwonderlijk genoeg met toestemming van de autoriteiten. Deze film toont het dagelijkse leven in Noord-Korea, waar de kinderen op school leren dat bloemen de zon nodig hebben om te groeien en kinderen de liefde van de Grote Leider.

Elke film wordt ingeleid door iemand met kennis van zaken, zoals Jef Lambrecht, oud-journalist bij de VRT die het één en ander weet over Turkmenistan. Of zoals Ivan Moiseitsiik, een van oorsprong Wit-Russische pater die in België minder dictatoriale oorden opgezocht heeft. Voor wie al zin heeft in meer: het blijft vermoedelijk niet bij deze ene editie. Volgens de organisatoren mogen we volgend jaar opnieuw een mensenrechtenfilmfestival verwachten. ■

Dictator productions gaat door van maandag 26 t.e.m. donderdag 29 april in het Vredescentrum en op de UA. Voor meer info: www.ua.ac.be/dictatorproductions.

De Bromvlieg

Theatergezelschap van de Universiteit Antwerpen

Na maanden intensief repeteren gaat deze week de derde en laatste productie van De Bromvlieg, het theatergezelschap van de Universiteit Antwerpen, in première.

'Kopernikus', losjes gebaseerd op de gelijknamige opera van Claude Vivier, gaat over Agni die op sterven ligt. Ze komt terecht in de tussenwereld waar hersenschimmen uit het verleden haar opwachten. Begeleid door de donkere tonen van het Spreekkoor begint de tijd, of ze nu wil of niet, onverbiddelijk te verstarren.

Eind juni volgen de audities voor regisseurs die volgend academiejaar een eigen voorstelling willen leiden. De audities voor acteurs vinden in oktober plaats. Meer info volgt op de website van De Bromvlieg: www.ua.ac.be/debromvlieg.

'Kopernikus' speelt op 23 (première), 24, 26, 27 en 28 april in Theaterzaal Carwash (Sergeyselsstraat 42, Borgerhout), tickets kosten €4 voor studenten, €6 voor de rest. Reserveringen: debromvlieg@gmail.com.

Foto's: ALEXIA LEYSEN

Electrawinds wil groene energie uit golven halen

Electrawinds, baggerbedrijf Deme en de UGent hebben de handen in elkaar geslagen voor het nieuwe energieproject 'Flanders Electricity From the Sea', ofte Flanseja. De drie partners willen op korte termijn energie produceren uit de golfslag en hopen binnen de twee jaar al een eerste experiment te installeren in de Noordzee, ter hoogte van Oostende. De prijs van de geproduceerde stroom zou die van de bestaande windenergieparken voor onze kust moeten benaderen. Zolang de aarde, de maan en de zwaartekracht hun werk blijven doen, tenminste.

uit de pers geplukt

Goede Europese punten voor Vlaams hoger onderwijs

Vlaanderen krijgt goede punten van de Europese Commissie voor de inspanningen rond de democratisering van het hoger onderwijs. Vlaanderen is blijkbaar een van de weinige regio's waar informatie wordt verzameld over de deelname van kansengroepen aan hogere studies. De Europese Bologna-hervormingen, die het hoger onderwijs moeten egaliseren en verbeteren, zijn ondertussen tien jaar oud. Globaal genomen is de balans positief, al hangt het er wel van af aan wie je het vraagt.

Antwerpen draaischijf voor nieuwe feestdrug

Mephedrone, of 'meow meow', is een wit poeder dat net als cocaïne wordt gesnoven en ook gelijkaardige effecten heeft. Het werd oorspronkelijk ontwikkeld als plantengroeimiddel en is bijna tien keer goedkoper dan cocaïne. Daarenboven is het (nog) niet illegaal, al gaan er stemmen op om dat te veranderen. In Groot-Brittannië zouden er al 25 mensen gestorven zijn ten gevolge van mephedronegebruik, al lijkt er nog geen wetenschappelijke consensus (of zelfs maar onderzoek) te zijn. Voorkomen is over het algemeen wel beter dan plantengroeimiddel door je neus jagen.

kort over onderwijs

UAnticonceptie

Sint-Ignatius draait zich ongetwijfeld om in zijn graf, maar wij mogen dat gewoon in ons bed doen, liefst in gezelschap, want op de Stads-campus zijn condooms te verkrijgen! Voor al uw wilde uitpattingen, of voor die momenten van emotionele samensmelting die toch nog geen nieuw leven hoeven te produceren. Of gewoon omdat u wat drugs dient te smokkelen en uw maag daar een goede bewaarplaats voor lijkt. De condooms zijn te vinden in de snoepautomaten (€2 voor twee) en wat u er ook mee van plan bent: geniet er vooral van.

Deeltjesversneller versnelt deeltjes

In Zwitserland is de Large Hadron Collider (LHC) operationeel geworden. De 27 kilometer lange deeltjesversneller zou moeten helpen in het ontsluiten van de werking van ons universum, door protonenbundels te kruisen en zo een miniatuurversie te creëren van de Big Bang die ons universum zou doen ontstaan hebben.

In feite zou de LHC twee jaar geleden al operationeel geweest moeten zijn, maar relativiteit en (vooral) technische problemen gooiden spreekwoordelijk roet in de zeer gevoelige apparatuur. Nu staat niets het einde van de wereld echter nog in de weg en kunnen we probleemloos opgeslokt worden door een zwart gat dat we zelf gecreëerd hebben.

Woord & Beeld

Elke foto beeldt **snoep- en suikergoed** uit. Schrijf de naam in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

						3			
--	--	--	--	--	--	---	--	--	--

		5				1		
--	--	---	--	--	--	---	--	--

OPLOSSING DWARS 58: HET VERDRIET VAN BELGIË

H E T V E R D R I E T
V A N B E L G I E

Parfum

Bijbel

Kartonnen dozen

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Inez Plottier

	4					2		
--	---	--	--	--	--	---	--	--

FOTO'S: JONATHAN DEBEER

Stuur je oplossing samen met je studiejaar en -richting en rolnummer naar contact@dwars.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een boekje weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

		1					2	3	4		5
--	--	---	--	--	--	--	---	---	---	--	---

RESEARCH MONTHLY

JANGOJIM.BLOGSPOT.COM - 4th of APRIL 2010 - BY JANGOJIM

dwars luistert naar...

'Rust en Ruimte' van Osdorp Posse. Al tien jaar oud, maar nog even toepasselijk. Erger nog, het lijkt elk jaar toepasselijker te worden ... (Tijl De Bock)

'Some Kind of Nature' van Gorillaz ft. Lou Reed. Tijd voor een *louny* lente. (Folker Debusscher)

'A Beautiful Mine' van RJD2. Na langdurig gebruik: "*Groovemaster, zet da is effe af. Mene kop is echt aan 't ontploffen gewoon.*" En toch een geniale schijf. (Floris Geerts)

'Wrapped Around Your Finger' van The Police (Certifiable - Live in Buenos Aires). Daarom. Maar ook omwille van de pure schoonheid van de slagwerkpartij. (Hannelore De porte)

'Parentheses' van The Blow. Omdat ik in thesistijden wel eens nood heb aan een vrolijk nummer. (Frie Vandemeulebroucke)

'Kong' van Bonobo. Zijn nieuwe plaat is weer geweldig! (Sarah Schrauwen)

'Flash Delerium' van MGMT. Zalige psychedelische clip over militairen, keelmonden en aalvissen. (Tom Vingerhoets)

'Laat me je lied zijn' van Eva De Roovere. Ik hoorde dit nummer onlangs nog eens op de radio en dacht: "*Verdorie, ik wil ook wel eens iemands lied zijn!*" (Celien Joppen)

Tussen alle gemeentelijke, regionale, federale en Europese verkiezingen door duikt elk jaar op de UA de kiesweek weer op. Would-be praesidia strijden om de gunst van het electoraat door deze te overspoelen met hotdogs, bier en plezier. Onder het waakzaam oog van internationale waarnemers doorstonden ook dit jaar de studentenclubs de test van de democratie na enkele dagen van brood en spelen.